ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ – 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ – БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 26-го СЕРПНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, AUGUST 26, 1975 No. 159. VOL. LXXXII.

В МІННЕАПОЛІСІ ВІДБУВСЯ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ

Міннеаполіс (М. К.) — Найбільшим багатством кожного народу є його культурні надбання. Такою думкою руководився о. крил. Степан Кнап, коли запропонував своїм парафіянам щорічно організувати „День Української Спадщини". Цього року цей день відбувся в неділю, 17-го серпня, в 63-ту річницю посвячення наріжного каменя церкви св. Константина в Міннеаполісі, першої української церкви в Міннесоті.

Тому, що вже почалися святкування 200-річчя Незалежности ЗСА і 100-річчя масового приїзду українців до Америки, ці два ювілеї багато вплинули на зміст і форму цьогорічної програми. Організацією свята зайнявся спеціяльно для цього організований комітет під головуванням Івана Вакіряка. Шкода що в газетному повідомленні годі згадати всіх хто причинився до успішного завершення цього дня. Однак імена як Дудинський, Моцьо, Кміт, Кавецький, Татарин, Галій, Ерко, Садовський, Сеник, Солонинка, Заставний, Вінценто, Галій, Димяник, Гаврилюк, Гайнус, Кучинський і багато інших, було всюди видно і чути.

Цей урочистий день почав о. крил. Кнап Службою Божою в намірені З'єдинених Стейтів Америки і молитвою за визволення України та всіх поневолених народів. Він також виголосив проповідь про значення свободи в житті людини, свободи, що йде в парі з відповідальністю. По закінченні Богослужби велика маса народу перейшла до шкільної авдиторії, де можна було з'їсти український обід — голубці, вареники, борщ, тощо, все приготовлене членкинями церковного Сестрицтва і Вімен Гілд.

По полудні, перед школою, на гарно удекорованій Романом Віндиком трибуні, відбулася офіційна програма цього свята під керівництвом д-ра Михайла Козака. Молитву і вступне слово про важливість Дня української спадщини сказав о. крил. С. Кнап. Головну промову виголосив заступник губернатора стейту Міннесоти, Руді Перпіч, котрий прийшов зі своєю дружиною. Він є також головою Міннесотського Комітету для Відзначення 200-річчя Америки. Сам він хорватського роду і з великим зрозумінням говорив про значення культурних спадщин різних народів в житті американської спільноти. Він підкреслив, що саме тепер, з нагоди цього великого ювілею, треба подбати, щоб всі культурні надбання, що їх сюди привезли наші діди і прадіди, зберегти для будучих поколінь. Промовець сказав, що українці зробили великий вклад в розбудову Міннесоти і повинні докласти всіх зусиль, щоб їхня спадщина була гідно репрезентована в історії цього стейту. Свій виступ заступник губернатора закінчив переданням для парафії св. Константина офіційного прапору 200-річчя Американської Революції.

Великою атракцією цього дня був виставлений поруч трибуни „Дзвін Свободи". Це точна копія „Дзвону Свободи" у Філядельфії, виготовлена заходами групи американських патріотів з нагоди 200-річчя Незалежности З'єднаних Стейтів Америки. Голова цієї організації, пастор Джозеф Гед, з великим чуттям виголосив патріотичну промову з моттом „Хай Дзвін Свободи Розбудить Америку". Він підкреслив, що зі всіх народів, українці чи не найкраще знають що таке поневолення і тому найкраще розуміють вартість свободи.

Це українське свято звеличали своєю присутністю багато інших представників, між ними також посадник Міннеаполісу Ел Гофстед.

Багато різноманітности й імпозантности програмі надали виступи мистецьких груп парафії, а саме, танцювальний ансамбль молоді „Заграва" під керівництвом Мирона Павлишина і співоча група „Акорд" під диригентурою Юрія Луцика. Багатим доповненням всього була виставка українського мистецтва. Цю виставку в приміщенні музею імени Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого приготовили і вис-

(Закінчення на стор. 5-ій)

В ПОРТУГАЛІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ МАСОВІ АНТИКОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ, ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ ПОЛІТИЧНА КРИЗА

Лісбона, Португалія. — Масові демонстрації португальських антикомуністів проти теперішнього прем'єра Васко Гонсальвеса і його прокомуністичної політики продовжуються в багатьох місцевосцях північної Португалії. В ночі з 23 на 24-го серпня велика товпа демонстрантів намагалася знищити бюро Комуністичної партії в місцевості Леірія, але комуністи забарикадувались і обстрілювали демонстрантів. На підмогу комуністам наспіли військові відділи і демонстранти відступили. Озлоблені, вони по дорозі заатакували бюро прокомуністичного т.зв. Народного демократичного руху і, вдерлись до середини, спалили не тільки документи, але також усе устаткування і самий будинок. Заалярмовані військові частини і пожежники приїхали запізно і їм вже не вдалося врятувати нічого. У цьому зударі було ранених декілька осіб, а поліція, разом з військовиками, арештувала кількадесять осіб.

Провід Народного демократичного руху, передбачував заколоти коли тільки довідався, що католики ґотуються до великої антикомуністичної демонстрації в місті і висловив бум навіть погрозу, що за всі бешкети товпи будуть відповідати спископи, місцева адміністрація і команданти військових залог. Демонстранти складалися переважно з довколишніх селян і кількатисячної групи із сусіднього містечка Марінга Гранде. Антикомуністичні демонстранти домагалися релігійної свободи і свободи преси.

Рівночасно продовжується і поглиблюється політична криза у столиці країни, Лісбоні. Антикомуністичні сили і ті, які є проти теперішнього прем'єр міністра Гонсальвеса надіялись, що, згідно із заповідженими президентом Ґомезом змінами в уряді, Гонсальвес уступить і тим самим полегшить розв'язку цілої справи. Тимчасом покищо немає надії на скору резиґнацію прем'єра, а президент Франціско да Коста Ґомез побачивши, що Комуністична партія і її прихильники опублікували свою заяву льояльности до теперішнього уряду, відкликав свою попередню заяву про зміни. Бюро Президента натомість опублікувало заклик до народу і війська, закликаючи до послуху і порядку в країні. Ґомез закликає також до переорганізації Революційної Ради.

Ізабелла Перон переобрана на провідника пероністського руху

Буенос Айрес, Арґентина. — У неділю, 24 серпня, арґентинський президент Ізабелля Мартінез де Перон була переобрана на партійному конґресі на провідника пероністського руху, але половина делеґатів залишила конґрес перед остаточним голосуванням. Із 238-ох делеґатів 118 покинули залю Конґресу, протестуючи проти того, щоб пероністський рух був зв'язаний з однією особою, тобто Ізабеллою Перон. Після відходу майже половини делеґатів, Ізабелля Перон і всі підтримувані нею кандидати були обрані до проводу партії. Першим заступником провідника партії обрано Анджеля Робледо, який в уряді занимає пост міністра закордонних справ, а на другого заступника вибрано Хозе Баєза, лідера робітничої спілки.

Як відомо, в пероністському русі наступив серйозний розкол ще за життя президента Хуана Перона.

Совєтська преса замовчує закупівлю зерна за кордоном

Москва. — „Ди Ню Йорк Таймс" з неділі, 24 серпня, інформує, що хоча Совєтський Союз вже закупив за кордоном 16.5 мільйонів тонн зерна, то совєтська преса та інші засоби масової інформації нічого про це не згадують. Натомість в совєтських газетах тільки появляються звідомлення про „досягнення і недоліки" місцевих колгоспів та радгоспів, як також заклики „збирати кожне зерно, кожний качан кукурудзи, щоб не пропало нічого, що було посаджене" Крім того, хоча вже зібрано понад 54 відсотки урожаю, то досі совєтські власті ще не подали точних загальних інформацій про ці жнива. Переважно в кінці серпня Москва подає відносно точні інформації про кількість зібраного зерна та інших сільськогосподарських продуктів, але цього року ці інформації дуже скупі. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" твердить, що це є доказом, що цьогорічні жнива в СССР не будуть такими добрими як передбачувалося і тому совєтські власті стараються подавати якнайменше інформацій про цей сектор економіки. Американські спеціялісти, які відвідували Совєтський Союз, твердять, що цьогорічні жнива в СССР принесуть тільки 180 мільйонів метричних тонн зерна, замість сподіваних 215.7 тонн.

„Ню Йорк Таймс" пише, що до меншого урожаю спричинилася посуха в південних частинах Російської республіки, в Україні та в північних частинах Кавказу. Натомість сподіваються добрих жнив в Казахстані та західній частині Сибіру, де опади дощу були задовільні, але урожаю в цих частинах СССР не вистачає, щоб поліпшити загальну ситуацію. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" пише, що незадовільні жнива спричинені також „типовими недостачами совєтського сільського господарства", неефективним централізованим плянуванням, нерозвиненою системою транспортації, а цього року дуже відчувалося брак запасових частин до сільськогосподарських машин. Тоді коли в ЗСА тільки 4 відсотки всієї робочої сили працює на фармах, то в Совєтському Союзі одна третя робочої сили працює в сільськогосподарському секторі — пише „Ню Йорк Таймс".

Члени грецької хунти засуджені на смерть

Атени. — Колишній грецький президент Георг Пападополюс та два інші члени військової хунти, яка в 1967-му році перевела державний переворот, були минулої суботи, 23 серпня, засуджені на кару смерти за „збройне повстання і зраду". Крім Пападополюса були засуджені на смертну кару Стиліянос Патакос і Ніколяос Макарезос. Але кілька годин після вироку уряд президента Константина Тсатсоса натякнув, що кара може бути зменшена. У понеділок, 25 серпня, мали відбутися наради уряду, на яких ця справа мала бути вирішена. Натяк, що кара смерти для трьох членів колишньої хунти може бути зменшена, довела до гострих протестів з боку опозиції. Георг Маврос, лідер Центральної спілки, головної опозиційної партії, закликав до надзвичайної сесії парляменту для полагодження проблеми. Андреас Папандреу, провідник Пангелленського соціялістичного руху, вимагав від президента Тсатсоса щоб розпустив парлямент і проголосив нові вибори, бо, на думку, Папандреу, теперішній уряд нелеґально вмішується в процес судочинства.

Всі три згадані члени хунти були також позбавлені своїх колишніх військових ранґ і позбавлені пенсії. Крім них, під судом було 17 інших колишніх старшин. Два були звільнені.

ПЕРЕСЛІДУВАНІ ЧЕСЬКІ І СЛОВАЦЬКІ ІСТОРИКИ ІНФОРМУЮТЬ СВІТ ПРО СВОЮ ДОЛЮ

Сан Франціско. — Делегати на Міжнародний Конґрес Історичних Наук, який розпочався тут в п'ятницю, 22-го серпня, одержать довідник в якому поміщені інформації про 144-ох чеських і словацьких істориків, які були позбавлені праці і переслідувані комуністичним урядом тієї країни. Довідник продістався на Захід разом з протестаційним листом д-ра Вілема Пречана, який був звільнений з праці за те, що був редактором книжки „Сім днів у Празі: серпень 21-27", відомої також під назвою „Чорна книга", в якій описано інвазію Чехо-Словаччини військами СССР і держав Варшавського Пакту в 1968-му році, як також описано усунення від влади Александра Дубчека. Книжка, між іншим, була видана Інститутом Історії Академії Наук. Минулого січня, після частих допитів чехо-словацькою поліцією, д-р Пречан був також звільнений з його праці в ресторані. Д-р Пречан був змушений працювати в ресторані після того, як йому заборонено працювати по фаху, тобто, заниматися історичними дослідами чи викладати. У листі д-р Пречан твердить, що від арешту врятували його протести закордонних істориків і прохання дальшої підтримки істориків Заходу для себе та всіх інших переслідуваних чеських і словацьких істориків.

У довіднику поміщено інформації про 36-ох істориків, які колись працювали у видавництвах Центрального Комітету компартії Чехо-Словаччини, подано дані про 22-ох колишніх викладачів Карлового університету в Празі, про 17-ох колишніх працівників Інституту Військової Історії та подано також інформації про 16-ох колишніх працівників Академії Наук. Всі вони були звільнені із своїх постів, деякі заарештовані, інші змушені працювати не по фаху, а деякі зовсім не можуть знайти затруднення. Їхні наукові праці усунено з бібліотек. Д-р Пречан пише, що він тільки хоче працювати науково для добра своєї країни, але комуністичні власті не дають йому дозволу.

Професор Ричард Шлеттер із Ратґерського університету в Ню Джерзі, який є екзекутивним директором цього Міжнародного конґресу істориків, заявив, що передання довідника і протестаційного листа делеґатам може спричинити „деякі проблеми", бо в конґресі візьме участь велика кількість істориків із комуністичних держав. Президентом бюра Конґресу є проф. Євгеній Жуков із Совєтського Союзу.

Д-р Пречан пише, що в Чехо-Словаччині інтелектуалістів трактують гірше від кримінальних злочинців і додає, що коли він почав старання про виїзд за кордон, то його „відвідали" поліцаї, які почали шукати за „антидержавними матеріялами".

ОСЕРЕДОК ДОСЛІДІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ ПРИ УВУ ВІДБУВ ЗБОРИ

Мюнхен (ОУПС). — Оснований тут у 1973 р. при Українському Вільному Університеті „Осередок Дослідів Української Діяспори" відбув тут 8-го серпня свої чергові річні загальні збори в присутності членів-делегатів з Европи, Канади й Америки. Із звіту почесного голови й наукового дорадника ОДУД — проф. Ол. Кульчицького приявні довідалися про пляни й біжучу працю у Франції й европейських країнах. Голова Осередку, проф. Яр. Рудницький із Вінніпеґу, інформував про стан дослідів над „українікою канадійною", зокрема про праці д-ра М. Гуцуляка, Ф. Богдана, Яра Славутича, О. Войценка, о. Удода, С. Радчука й інших у Канаді та О. Борушенко й „Бразилійського Центру Українознавства" в Куритибі, Бразилія. Д-р Володимир Марусяк, секретар Осередку, подав звіт про пророблену працю в ак. році 1974 - 75, про призбирані матеріяли до бібліографії українського поселення в Вільному Світі та про друк першого випуску „Українікн Діяспоріяни" — тому про історію української гімназії в Чехо-Словаччині. Д-р П. Гой із Ню Йорку звітував про праці над історією поселення українців у ЗСА та про можливості її поширення у зв'язку з 200-річчям ЗСА. Д-р В. Лучків доповнив цей звіт подробицями про видавничі можливості „Україніки Діяспоріяни", як міжконтинентальної серії наукових праць про українські поселення. — У висліді нарад доповнено склад Осередку ДУД постановою запросити на заступника голови д-ра П. Гоя, та на членів Осередку пп. д-ра В. Лучкова, М. Гуцуляка, О. Войценко, Д. Боднарчука.

Тома Гриньків концертував на Союзівці

Тома Гриньків

Союзівка. — Тома Гриньків, молодий український піяніст, який до минулої суботи був відомий гостям цієї оселі тільки як акомпаніст для таких зірок як Анна Чорнодольська, Рената Бабак і Андрій Добрянський, здобув довготривалі аплявзи численних слухачів своїм першим виступом тут в просторій залі павільйону „Веселка".

На програму свого концерту - деб'юту на Союзівці Т. Гриньків вибрав шість трудних, але надзвичайно мелодійних творів, які він виконав бездоганно, як це твердили деякі із відомих особистостей з українського музичного світу, що прибули тут спеціяльно на те, щоб послухати цього молодого піяніста. „Музичний світ в особі Т. Гринькова збагатився ще одним талановитим піяністом, якого вже можна ставити поруч таких віртуозів, як Роман Рудницький та Іриней Жук", — казали знавці в розмовах після концерту.

В першій частині програми Т. Гриньків виконав три композиції Шопена, а в другій частині композиції Ліста, Рахманінова і Скр'ябіна. На вимогу гучно оплескуючих слухачів, Т. Гриньків виконав ще один надданок, яким закінчилася програма вечора, що нею проводила Аня Дидик.

До успіху цілого вечора причинився у великій мірі виступ 19-літнього баса-баритона Стефана Шкафаровського, який вже минулого року дав свій перший концерт у славній Карнеґі Гол в Ню Йорку. С. Шкафаровському, який літом працює на Союзівці, а під час року студіює сольоспів в музичній консерваторії, акомпанював на фортепіяні Володимир Гентіш.

Після концерту відбулася забава під звуки оркестри Союзівки із солісткою Оксаною Борбич.

В неділю, 24-го серпня, мистець Володимир Бачинський мав виставку своїх творів у залі „Веселки", яку оглядали численні гості Союзівки та околиць.

31 СТУДЕНТІВ ЗАКІНЧИЛИ 22-ИЙ З ЧЕРГИ КУРС УКРАЇНОЗНАВСТВА НА СОЮЗІВЦІ

Учасники цьогорічних курсів українознавства на Союзівці зі своїми учителями і опікунами

Союзівка. — Двадцять другі річні курси Українознавства на цій оселі УНСоюзу, з яких цього року скористало 31 учасників з 12-ох стейтів ЗСА та по одній учасниці з Канади і Венесуелі, закінчилися минулої суботи, 23 серпня, роздачею свідоцтв та короткими прощальними промовами студентів і їхніх опікунів. „За цих три тижні навчань — говорила проф. Христина Принада - Демиденко, директорка цьогорічних курсів — ми подали вам тільки дороговказ до багатої скарбниці історії і культури України. Поглиблюйте своє знання мови, історії, літератури українського народу та захищайте його правду де б ви не були".

Свідоцтва вручили студентам в імені УНСоюзу, який влаштовує ці курси, його головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника Марія Душник та головний радний д-р Богдан Футей. Спеціяльну нагороду в ім. бл. п. проф. д-ра Василя Стецюка, довголітнього директора цих курсів, одержала з рук його дружини-фундаторки, пані Квітки Стецюк, Дарія Троян, яка здобула найкращі успіхи в навчанні української мови. Повну оплату-стипендію, яку рівнож уфундувала п-і Стецюк в пам'ять свойого покійного чоловіка, одержала Ганя Бабенко.

В п'ятницю, 22 серпня, після закінчення іспитів, відбувся традиційний бенкет для учасників курсів, а після нього концерт пісні і танку в залі павільйону „Веселка", в якому виступали з поодинокими і груповими точками усі курсанти. В бенкеті, яким проводила проф. Х. Принада-Демиденко, взяли участь почесні гості: о. Іван Мак, місцевий парох; головний предсідник УНСоюз Й. Лисогір з дружиною Марією; заступниця головного предсідника Марія Душник з чоловіком д-ром Володимиром, головні радні проф. Тарас Шмаґала і д-р Богдан Футей з дружинами; управитель Союзівки Володимир Квас і ред. Зенон Снилик. До курсантів коротко промовляли Й. Лисогір і п-і М. Душник, закликаючи їх брати активну участь в українському зорганізованому житті, головно в таких крайових організаціях як УККА, УНСоюзу, „Союз Українок". Й. Лисогір, який дав признання цій групі студентів як „одній з найкращих за час існування курсів", рівнож закликав їх до участи у святкуваннях 100-ліття українського поселення в Америці і 200-ліття Незалежности Америки. Він подякував директорці курсів та учителям Вірі Зельвак, Михайлові Бурикові, мисткині Славі Геруляк і Володимирові Бакадорові за їхню працю з курсантами під час три-тижневих зайнять. Від студентів промовляли Марта Турчин з Ріно, Невада, та Мирон Ліщак з Янґставну, Огайо. На закінчення бенкету В. Квас відчитав уривки з листа батька Марти Турчин, Петра Турчина, в якому він висловив подяку УНСоюзові за влаштування цієї програми навчання на Союзівці, яка „збагатила знання і духовість моєї доньки, та напевно і всіх інших учнів". Бенкет закінчив молитвою о. І. Мак.

На програму вечірнього концерту, яким проводила Оксана Тромса, зложилися сольові точки, дуети та групові виступи усіх курсантів. Ілько Спин (піяно), М. Турчин (обо), Богданна Принада - Демиденко (бандура) чергувалися з груповими виступами у танках і піснях усіх курсантів та танцювальним дуетом Й. Дмитрова і Гані Максимович, студентів з Флориди. Група 8-ох хлопців зібрали гучні оплески за виконання „Аркана", а ціла група за танці „Катерину" і „Гопака", якими закінчено концерт-попис.

Св. п. Теодору з Дмоховських Левицьку поховано в Лексінґтоні

Лексінґтон, Н.Й. (М.Л.) — В понеділок, 18-го серпня 1975, родина, друзі і знайомі відпровадили на вічний спочинок на місцевий цвинтар св.п. Теодору з Дмоховських-Левицьку відому нашу громадянку, яка померла ненадійно в п'ятницю, 15 серпня, по короткій недузі. Сам похорон попередили дві відправи в похоронному заведенні в Гантері, Н.Й., на які, крім родини, прибуло багато друзів і знайомих, з яких одні перебували саме на вакаціях в Гантері, а інші спеціяльно приїхали на цей сумний обряд. Приїхали теж делеґати від Організацій Визвольного Фронту в Чікаґо, активним членом яких був муж Покійної, Володимир, продовж останніх 25 років.

В неділю, після відправленої о. парохом Маком панахиди, прощали Покійну товаришки її юних днів: Уляна Старосольська і Марія Логаза, а від Організацій Визвольного Фронту Іван Кобаса, який приїхав на цю відправу з групою сумівської молоді з вишкільного табору в Елленвіллі.

В понеділок, після короткої відправи в похоронному заведенні, перевезено тлінні останки Покійної до церкви св. Івана Христителя в Гантері, де о. парох Мак відправив Службу Божу й панахиду. З церкви відвезено тіло Покійної на цвинтар в Лексінґтоні, Н.Й. Після похорону відбулася тризна в готелі п-ва Шумилів в Лексінґтоні, в якій взяло участь біля 30 осіб. Тризною проводив шваґер Покійної д-р Р. Барановський. Тризну розпочав о. парох молитвою. Промовляли: представник Визвольного Фронту з Чікаґо Ярослав Загородній і ред. Василь Качмар.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Рішучість виправдується

Ще 30-го червня ц. р., під час церемонії заприсяження Данієла П. Мойнігена на пост американського амбасадора до Об'єднаних Націй, президент Джералд Форд заявив, що хоча ЗСА далі підтримуватимуть працю цієї міжнародної організації, то попередив, що Америка відтепер буде вести більш рішучу політику в ОН, замість майже виключно оборонної ролі, яку досі відігравала на цьому міжнародному форумі. Президент тоді також заявив, що Вашінгтон „гостро протиставитиметься старанням будь - якої групи країн використовувати механізм Об'єднаних Націй для вузьких політичних цілей". Сам Мойніген ще в лютому цього року заявив, що „для ЗСА настав час йти до Об'єднаних Націй і на інші міжнародні форуми і там здіймати бурю", тобто, більш рішучо и агресивно відбивати неоправдані напади збоку комуністичних держав і країн т. зв. „третього світу".

Рішення ЗСА застосувати більш рішучу політику на форумі Об'єднаних Націй вже виправдало себе, коли взяти за приклад факт, що Комісія ОН для справ деколонізації у середу, 20-го серпня, проголосувала відкласти „на неозначений час" розгляд резолюції, яка безпідставно старалася знову закинути Америці ведення „колоніяльної політики відносно Пуерто - Ріко". Хоча ЗСА не є членом цієї Комісії, в якій домінують комуністичні держави та країни „третього світу", то американський Уряд протягом кількох останніх днів кількакратно виявив, що якщо ця Комісія цього року, як у минулих роках, проголосує безпідставні закиди в справі Пуерто - Ріко, то Вашінгтон вважатиме таке рішення „неприязним актом". В цих заявах Вашінгтону були недвозначні натяки, що ЗСА можуть припинити економічну, військову, фінансову допомогу та інші пільги державам, які голосуватимуть за резолюцією, яка старається безпідставно обвинуватити Америку в колоніялізмі. Речники американського уряду вказували, що члени Комісії самі добре знають, що Пуерто-Ріко має широку автономію та що пуерторіканці вже давно користуються повним правом на самовизначення.

Як бачимо, ця більш рішуча політика ЗСА на форумі Об'єднаних Націй увінчалася успіхом, бо спонукала Комісію для справ деколонізації нарешті поступити справедливо і відкласти „на неозначений час" розгляд безпідставного закиду проти Америки. Це рішення цієї Комісії можна назвати „майже чудом", коли взяти до уваги, що попередніми роками, зокрема під час минулорічної сесії Генеральної Асамблеї ОН, комуністичним державам і країнам „третього світу" пощастило проголосувати ряд резолюцій, які несправедливо обвинувачували ЗСА в різних проступках. Тодішній американський амбасадор до ОН Джон Скалі був навіть змушений запротестувати проти цієї „тиранії більшости".

„Теорія доміно" в дії

На Заході, а головно в ЗСА вже починали забувати про так звану „теорію - доміно". Після програної війни в Індокитаї, американці хотіли, здається, забути на хвилину про події, які недавно відбувалися у тій частині світу, у якій Америка понесла болючу поразку політично-морального і військового характеру.

Але, не забули про цю теорію комуністи, головно у В'єтнамі і Камбоджі, які вже розпочали практичні заходи, щоб її оживити. Згідно з повідомленнями західних розвідчих служб, агенти, а дуже часто цілі партизанські загони комуністичного В'єтнаму і Камбоджі почали інтенсивно інфільтрувати Таїлянд і Маляйзію для розгорнення там партизанської акції, яка, згідно з опінією речників розвідки, мала б розпочатись вже в кінці 1976 року. Відгомін цього повідомлення почули також інші країни Азії, головно Філіпіни, Південна Корея, Сінгапур. Встановлення комуністичних режимів у Південному В'єтнамі і Камбоджі улегшило доступ комуністів до Таїлянду, куди тепер посилено висилаються диверсійні групи для підсилення діяльности тамошньої комуністичної партії, а примирливе становище таїляндського уряду до комуністів сприяє розвиткові відосередніх сил в країні, які з кожним днем міцніють.

Труднішим до опанування тереном виявилась Маляйзія, яка покищо не сусідує з жадною комуністичною країною,але у якій натомість діють дуже успішно маляйзійська комуністична партія і її прихильники, піддержувані з-зовні комуністичними речниками Совєтського Союзу і Китаю. В першій половині серпня представники цієї партії побували у В'єтнамі з метою приглянутись заведеній там комуністичній системі і з надією одержати від тимчасового уряду Південного В'єтнаму бодай частину тієї американської зброї, яку в'єтнамці здобули в часі капітуляції Сайгону. Немає сумніву, що вони таку зброю отримають.

Висновок ясний: якщо Америка та західні союзники своєчасно не спам'ятаються і відповідно про це не подбають, то теперішня однобічна політика „детанту" тільки сприятиме дальшому розвиткові та здійснюванню „теорії доміно", що рівнозначне з комуністичним заволодінням світу. Події в Португалії можуть послужити грізною пригадкою поширення тієї теорії вже також на европейський континент.

В УССР 16 мільйонів осіб охоплено навчанням

Київ. — Центральне Статистичне Управління Української ССР опублікувало повідомлення, що у першому півріччі 1975 р. різними видами навчанням в республіці було охоплених понад 16 мільйонів осіб, з того 8,3 міл. навчалось в загальноосвітніх школах, 818.000 у вищих навчальних закладах, 780.000 у середніх спеціяльних школах. У народне господарство направлено 120.000 інженерів, лікарів, агрономів, економістів й інших спеціялістів, які закінчили протягом першого півріччя 1975 р. вищі школи, і 220.000 спеціялістів з закінченою середньою освітою. Центральне Статистичне Управління при тому інформує, що чисельність населення в УССР на 1-го липня ц.р. становила 48.9 мільйонів осіб.

Микола Лівицький

ДВА АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНРЕСПУБЛІКИ

В останніх часах в українському суспільстві в західньому світі знову багато говорять і пишуть на тему консолідації українських політичних сил, при чому більшість висловлюється за консолідацію на базі Державного Центру й Уряду УНРеспубліки в екзилі. Актуалізація цієї преважливої справи — цілком зрозуміла: і з уваги на становище в Україні, і з огляду на міжнародну ситуацію, в якій, хоч і дійшло до вершинної конференції в Гельсінках — все більше відчувається недовір'я до справжніх замірів зовнішньої політики Москви.

Мені здається, що найбільш щирими закликами до потреби консолідації треба вважати недавнє проголошення „Конференції Українських Центральних Академічних Професійних Товариств" у ЗСА та заходи —чи наміри заходів — у цій справі президента СКВУ, о. д-ра В. Кушніра. Бо обидва ці чинники не являють собою, так би мовити, заінтересованих сторін, а більше — речників загальної громадської думки. Інша річ, чи намірені заходи особливо збоку виразно громадсько - суспільного чинника, що ним є СКВУ цілковито доцільні саме під цю пору і чи не належить віддати ініціятиву до рук тих, про яких ідеться, себто до рук самого політичного сектора і його представників.

Коли ж ідеться про речників різних українських політичних організацій і партій, то в їх заявах про потребу консолідації чи не відчувається певна пропагандивна нотка? Бо громадська думка вимагає консолідації українського політичного сектора, пригадуючи слова ще гетьмана Мазепи („Всі покою щиро прагнуть, та не в один гуж тягнуть"), отже і ми, мовляв, за консолідацію і до неї закликаємо, але „погані" інші українські угруповання та чинники цій консолідації перешкоджають!

З уваги на пекучу актуальність справи, я хочу ще раз підкреслити одну річ, про яку я вже раз писав чи говорив при нагоді різних прилюдних виступів. Це — два аспекти Державного Центру й Уряду УНРеспубліки в екзилі. З одного боку — це база для консолідації українського політичного сектора. З другого — це легітимність цих установ, протиставлення накинутому Москвою т. зв. урядові УССР, та доказ і символ того, що Україна не сприйняла чужоземної окупації, а народ український, — що виявилося у різних формах спротиву й активної боротьби протягом понад 50 років, — не визнав завоювання території незалежної української Держави московсько - совєтськими агресорами, що прийшли на нашу землю з півночі. І, власне, тому голоси про потребу консолідації (поминаючи тих, які, пишучи про державний центр, слово „державний" ставлять в знаках наведення, або вважають екзильний Уряд УНРеспубліки за „віджилий, зайвий і шкідливий") стверджують, що ця консолідація повинна відбутися на базі Державного Центру УНРеспубліки.

Я признаю, що ота понад 50-літньої давности „ниточка" з Києва про „легітимність, протиставлення і символ", може, вже дуже тоненька і навіть чимало разів підрепарована різними „вузликами", бо ж над нею пройшло чимало бур і негод, — і своїх внутрішніх, так і тим більше зовнішніх, —але вона все таки є і вона є єдиною незаперечною і поважною підставою наших самостійницько - державницьких вимог — і в очах нашого нині поневоленого народу, і в обличчі зовнішнього до України світу.

І тому — повторюю — наведені вище голоси про потребу консолідації кажуть, що вона повинна здійснитися на базі ДЦ УНРеспубліки, і тому, напр., зовсім недавно „Гомін України", орган середовища ОУНр-бандерівців у Торонто, писав у одній статті з 16 серпня ц. р., що „Національна інтерес диктує нам потребу зберегти УНР в екзилі, як живий символ вільної незалежної України в протиставленні до безправної російсько - большевицької колонії — УССР..."

Коли ж що, як я висловився, „ниточку" підкріпити сьогодні дальшими проявами й актами волі українського народу відродити українську суверенну і демократичну державність (цього, ясна річ, спеціяльно у відношенні до Акту 30 червня 1941 року хоче „Гомін України"), то з того напевно буде те, про що пише вже цитований „Гомін України", а саме: „... об'єднання українських самостійницьких політичних сил створить реальні можливості для ведення української визвольної політики в західніх країнах з позицій української сили, з чим напевно буде мусіти рахуватися і ворог".

Що є більш важливим: перший (база для консолідації) чи другий аспект (легітимність) Державного Центру? Це питання трохи „софістичного" характеру. Бо ж ясно, що широко здійснена консолідація дає солідну опору й підставу для наших легітимних вимог. І тому консолідація (може не стовідсоткова, бо це занадто ідеальна річ, та й трудно поєднати між собою зовсім протилежні концепції) безумовно потрібна і пекуче потрібна. Проте, все ж таки треба ствердити, що другому, як я назвав, аспектові ДЦентру (легітимність) відводилося більше значення. Про це свідчать незаперечні факти минулого.

У 1922 році Головний Отаман С. Петлюра розв'язав тодішню базу консолідації, т. зв. Раду Республіки (з різних причин — це вже належить до історії і хай цим питанням займаються українські історики), але Державний Центр існував далі — аж до трагічної смерти С. Петлюри і по ній. До 1948 року Державний Центр спирався у своїй діяльності на різних громадських і комбатантських, а також і політичних організаціях, але які не були поєднані в якомусь пара-парляментарному тілі.

В 1948 році створено Українську Національну Раду, як український екзильний передпарлямент. Перед цим два роки існував Координаційний Український Комітет, але непов'язаний органічно з Державним Центром. Він припинив своє існування з хвилею покликання до життя УНРади, до якої не приступила Організація Гетьманців - Державників, а значить консолідація не була стовідсотковою. В 1950 році з УНРади виступили бандерівці, але Державний Центр існував далі. В 1957 році з УНРади виступили мельниківці (повернувшись лише в 1961 р.), але це не вплинуло на дальше існування Державного Центру. В 1967 році, як наслідок різних внутрішніх потрясень, поза УНРадою опинилися ОУНз і частини УНДО та УРДП. І хоч, звичайно, це не сприяло зміцненню Державного Центру, проте він існує і, на моє глибоке переконання, буде існувати далі. Бо, знову ж таки, ота „ниточка" легітимности діяла далі.

Чому і досі не дійшло до повної чи майже повної консолідації на базі Державного Центру УНРеспубліки? На це є багато причин. Одна з них, на мою думку, та, що наші політичні організації чи партії, не враховуючи того моменту, що окремішнє партійне життя таки завмирає в умовах перебування на чужині, прив'язують занадто велику вагу до існування і дії своїх, власне, окремішніх організацій.

Та є ще й інші причини — може психологічного характеру. Чи не грають тут певної ролі давні ресантименти до Державного Центру, саме, Української Народної Республіки, в частині українсько - галицького громадянства і в частині тих громадян, що довгі роки жили під совєтським режимом? Проте, це тема, яка вимагає окремого опрацювання.

Я свідомий того, що після появи цієї моєї статті дехто, можливо, почне пробувати твердити, що я є проти консолідації. Бо ж, напр., які не були мої заяви чи інших діячів Державного Центру, що ніхто з нас не визнавав „вищість" 30 червня над 22 січня, або що ми не вели жадних переговорів з Державним Правлінням (яке

(Закінчення на стор. 5-ій)

В. Чапленко

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В СВІТЛІ БРЕЖНЄВСЬКОГО „МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ"

За понад п'ятдесят років існування т.зв. СССР в ньому було декілька „марксизмів - ленінізмів", у світлі яких трактовано історію українського та інших поневолених народів згідно з прислів'ям „закон, як війня — куди не поверни, то все правда моя". Ці „марксизми - ленінізми," з усіма їхніми „поворотами" добре показав М. Брайчевський у своїй брошурі „Приєднання чи возз'єднання?" що була написана за хрущовської „відлиги", але надрукована вже як „захалявна" у Канаді 1972 р., тобто на початку брежнєвського „марксизму - ленінізму". Праця М. Брайчевського теж була написана з позиції „марксизму - ленінізму", як це я відзначив у статті „Захалявна наукова праця", надрукованій у „Свободі" з 6 травня 1972 р., але то був хрущовський „марксизм - ленінізм", і через те Брайчевському довелося вже „протестувати" у „Вістях з України" проти оприлюднення її за кордоном та проти подавання його особи „в дивній ролі мученика, що зазнає переслідувань з боку радянської влади за свої наукові погляди і переконання"... Але пізніше він таки став таким „дивним мучеником": його, як також О. Апанович та інших українських істориків, що виявили себе за урядування М. Хрущова, звільнено з роботи.

Натомість брежнєвський „марксизм - ленінізм" висунув на авансцену якогось М. Котляра. Наприкінці 1974 р. („підписано до друку 22-го жовтня 1974 р.") „Політвидав України" видав його брошуру „Історичне минуле українського народу і зарубіжні (закордонні! — В.Ч.) фальсифікатори". Величезна різниця між „марксизмом - ленінізмом" М. Брайчевського та „марксизмом - ленінізмом" М. Котляра впадає в око навіть з першого погляду, — для цього досить проглянути тільки підтекстові примітки.

Якщо Брайчевський у своїх міркуваннях покликається на К. Маркса, Ф. Енгельса, а на В. Леніна мало не на кожній сторінці, то М. Котляр перших двох не згадав ні разу, на В. Леніна покликався тільки двічі, а зате на Брежнєва аж тричі, (хоч він до науки не має жадного відношення), плюс україножер В. Бєлінський та різні сучасні лаптєви, філіни й інші російські шовіністи. А в змісті „праця" М. Котляра, як це взагалі прикметне для „праць", написаних за вказівками КГБ, просто безпорадна в своїй побудові, з численними повтореннями та суперечностями, сяк-так пов'язаними в одну купу тільки намаганнями довести „історичні основи єдности братніх українського, російського та білоруського народів", як також їхнє „щасливе сьогодення" в „єдиній Ватьківщині — Радянській Вітчизні (великі літери в оригіналі — В.Ч.)."

Інакше сказавши, М. Котляр зробив зусилля „виправдати" ту тезу, яку Брайчевський висміяв як антимарксистську і антиленінську, що нібито „на протязі багатьох століть український народ боровся, головним чином... проти власної національної незалежности,.. що, отже, всі ті, хто кликав його на боротьбу за національну незалежність, були... найлютішими ворогами українського народу". У цьому Котляр повернувся до марксизму - ленінізму" 30-их, 40-их, 50-их років.

„Нове" в цій брошурі М. Котляра те, що він спробував позбавити український нарід усієї його історіографії. У першім розділі своєї брошури, в його першому реченні він написав так: „Націоналістичні концепції історичного минулого України в основному зформувалися в українській буржуазній історіографії другої половини XIX ст., проте зародилися значно раніше."

Оце „значно раніше" він починає від „Короткого опису козацького малоруського народу" П. Симоновського (1765 р.), що в нього, як Котляр пише, „можна помітити ознаки національного автономізму, що згодом, через сто років, трансформувався в націоналізм". Як бачимо, для брежнєвського „марксизму - ленінізму" навіть автономізм — злочин, дарма, що ще й досі формально існує „суверенна" т.зв. УССР!

Не дуже подобався Котляреві й О. Шафонський, що в своєму „Топографічному описі Чернігівського намісництва" (80-ті роки XVIII ст.) „Вважав український народ старшим (це слово в нього взято в лапки — В. Ч.) від російського, висвітлюючи історію України майже в повному відриві від історії Росії".

В „Історії Русів" Котляр засуджує „ідеї українського старшинсько - дворянського сепаратизму, підхоплені й гіперболізовані згодом буржуазно - націоналістичними істориками, які вважають цей твір мало не біблією націоналістичної історіографії". Але він не згадує того, що ця праця була „біблією" й для Т. Шевченка! „Дальший розвиток і загострення реакційних сепаратистських поглядів на історичне минуле українського народу спостерігаються в п'ятитомній „Історії Малоросії" М. Маркевича (40-ві рр. XIX ст.), — пише М. Котляр. А на доказ „націоналістичної обмежености" М. Маркевича він наводить цитату з рецензії на цю працю В. Бєлінського: „Тепер лише слабкі, обмежені голови можуть думати, що успіхи людяности шкідливі для успіхів національности і що потрібні ки-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ЗАКЛИК ДО УКРАЇНЦІВ

Dear Fellow Ukrainian:

An 18-member Congressional delegation, led by House Speaker Carl Albert, visited the Soviet Union during the weeks of August 7 and 14th. Most of the Congressmen discussed various subjects with the Soviet officials, including human rights, emigration of Jews and Ukrainians, etc. But at a meeting held August 12, Congresswoman Millicent H. Fenwick (Republican) from New Jersey was one of the small subcommittee that asked directly about the status of the Jews and the Ukrainians and the dissidents reportedly jailed or refused emigration from the Soviet Union. And she was the only one who sought permission (unsuccessfully, of course) to visit the Ukrainian historian, Valentyn Moroz, in whose behalf the Ukrainians in the free world have worked and fought for several years.

For this, in my opinion, Congresswoman Fenwick deserves the heartfelt gratitude of Ukrainians everywhere. I wrote her a letter immediately but I believe that she should be flooded by letters of thanks from most, if not all, Ukrainians in the United States. This should be done not only because we are truly grateful but also because we should start breaking the habit of limiting ourselves to complaints and protests when there is no action or only unfavorable action on our behalf, and then failing to acknowledge with appreciation the good deeds committed on our behalf.

Moreover, it is necessary to prove that our concern for the plight of our imprisoned Ukrainian dissidents, both men and women, is a continuing one, that we keep a close watch on all the developments pertaining thereto and that we react instantly with pleasure or displeasure. To have a friend, a public official with such forcefulness and fearlessness as Congresswoman Fenwick displayed in her exchanges with the Soviets, would be a great asset in our never-ending struggle to inform the whole world about what is happening in Ukraine. And I am positive that Congresswoman Fenwick can be counted upon not to relinquish the battle for human rights for our Ukrainian dissidents since she has had the personal experience of learning how ruthless the Kremlin leaders can be.

So don't delay, write your letter of thanks today. Write to all the Congressmen if you wish, but if you do nothing else, write a letter to Congresswoman Fenwick. For this is your golden opportunity to contribute your individual effort for a massive and impressive Ukrainian action. Perhaps you are not an activist, perhaps there are many things that you can't do alone, but this you can do, and only at the expense of a ten-cent stamp and few moments of your time. Are not the imprisoned Ukrainian dissidents and the cause for which they are suffering worth that much to you? Make the letter short, relevant, but above all, sincere!

Mary V. Beck

Address your letter to:

Honorable Millicent
H. Fenwick
U.S. Congresswoman
Rayburn Building,
Room 1610
Washington, D.C. 20515.

В. Давиденко

ПРО ДВА СЛОВНИКИ

I

Коли переглядати побіжно І-ий том підготовлюваного до друку Інститутом Мовознавства при Академії Наук УССР Словника Української мови, впадають в око передусім дивовижні речі, не практиковані ніде в культурному світі. От взяти хоч би список літературних джерел, що на них спираючись упорядники укладали цей монументальний словник. З політичної літератури використано, наприклад, твори Леніна, Енгельса, Фоєрбаха, Конституцію УССР, Програму КПСС, Статут КПСС, Тези про 300-річчя возз'єднання, Матеріяли з'їздів комуністичної партії України і цілий ряд подібного роду творів і документів, перекладених з російської мови анонімами. Як усе це перекладалось — річ відома: анонімів - перекладачів зобов'язувала засада дослівности перекладу, в якому максимально виключається українські фразеологізми, ідіоми, новотвори. Це, так би мовити, комп'ютерні переклади, виконувані механічно людьми із зв'язаними руками. Із синонімів вибирається лише такі, які найближче підходять до російської мови.

Щоправда, з української белетристики упорядники І-го тому використали великою мірою твори наших кращих письменників — Бориса Грінченка, Дніпрової Чайки, Квітки - Основ'яненка, Карпенка-Карого, Коцюбинського, А. Кримського, О. Олеся, Стороженка, Франка, Федьковича, Хоткевича, Шевченка та ін. Використали також твори кращих підсовєтських письменників, як Антоненко-Давидович, Бажан, Рильський, Мамонтов, Панч, Тичина, Шовкопляс, Яновський та інших.

Але це десята частина використаних із красного письменства літераторів. А хто решта? Переважна більшість це письменники, твори яких вимагали перед друком ґрунтовної мовної і літературної редакції. Ось для прикладу ці друго- і третьорядні письменники, мова яких, на думку упорядників словника, має нормалізувати нашу літературну мову: О. Бойченко, Ф. Бурлака, М. Гірняк, Ю. Гойда, С. Журахович, В. Земляк, С. Ковалів, Є. Кравченко, В. Петльований, М. Рудь, М. Томчаній, І. Цюпа, М. Шпак, О. Ющенко і десятки інших. Хто їх знає? Згідно з якими критеріями визнано їхню мову за зразкову? Чи не за політичні заслуги перед владою?

Парадоксальним явищем є те, що в словник включено переклади українською мовою творів Максима Горького без зазначення прізвищ перекладачів. Подано лише „за редакцією" такого й такого. Чому? Бо ті перекладачі стали „жертвою культу особи" або були „соціяльно не співзвучні", або виїхали на еміграцію. Якось натрапив я в нюйоркській книгарні на переклад українською мовою оповідань російського письменника Антона Чехова. На її титульній сторінці стояло лише: „переклад з російської мови". А хто їх перекладав. Таж я сам! Таких прикладів можна було б навести більше.

На честь упорядників словника треба сказати, що вони широко використали переклади таких визначних перекладачів, як М. Лукаш, який останнім часом потрапив у неласку в урядових чинників і зазнав гострої критики за надуживання архаїзмами в перекладі „Декамерона" Бокаччо. Чи здавали собі справу Лукашеві критики з того, що Бокаччо, Данте, Гомера, як також святе письмо не можна перекладати, не вживаючи архаїзмів. Але архаїзми на Україні, як і новотвори, тепер під забороною.

З „народної творчости" упорядники словника використали псевдонародні „Пісні про червону армію", придумані третьорядними поетами і графоманами, „Українські народні прислів'я і приказки", більшість яких належать до „пожовтневого періоду", також створені не народом, а від імени народу. Але щоб бути об'єктивним, треба сказати, що широко зачерпнули упорядники словника матеріяли з „Галицьких народних приповідок", зібраних та упорядкованих Іваном Франком, з Номиса, з „Трудов этнографическо-статистической экспедиции в Западно-Русский край" П. Чубинського.

Дуже багато слів і висловів узято до словника з наукової та науково-популярної літератури, з посібників та підручників. Але, як відомо, більшість наукової літератури виходить у перекладах з російської мови, а шкільні підручники присилають до Києва з міністерства освіти у Москві, і їх також перекладають українською мовою перекладачі - аноніми, стараючись максимально додержуватись тексту оригіналів. Коли взяти під увагу обмосковщування української термінології, то можна уявити, яку вартість для словника мають терміни, запозичені з цих підручників і науково-популярної літератури. Ось для прикладу прізвища авторів деяких із цих підручників: Кисельов — „Алгебра" і „Арифметика", М. Марков — „Анатомія і фізіологія людини", Б. Воронцов - Вельямінов — „Астрономія", Д. Васюліна — „Весняна флора", Б. Брянцев — „Захист рослин", М. Воїнственський — „Корисні птахи", С. Віноградов — „Логіка", Б. Гандельсман — „Підручник дезинфекції", Б. Тєплов — „Психологія" і десятки інших „українських" прізвищ.

(Продовження буде).

Доповідь, виголошена в НТШ в травні ц. р. з нагоди 10-ліття Українського Термінологічного Центру.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

11 Кабо Дженіфер М.
22 Шнур Григорій П.
25 Вачинська Діяна.
33 Редзерський Данило Р.
37 Дочич Христофор І.
40 Лихач Шови П.
42 Джаскет Христя М.
53 Сивий Юрій.
56 Царук Микола А. Ш.
63 Кінг Джоді Б.
70 Вілик Марія Ст.
88 Шолдра Люба Г. 2.
94 Фришкозій Моніка А.
121 Грім Юлія А., Сціорільї Стася М.
131 Любиська Адріянна.
161 Ватаг Катря А.
165 Волес Лариса Ст.
191 Шнайдешоф Амі.
217 Пунин Микола О., Степан М.
230 Торська Степанія А.
235 Кузик Меліса М.
238 Квятковська Іванна М.
242 Спотто Павло М., Чабан Марія Н.
257 Васютяй Іван М.
261 Аткінсон Наталія К., Роберт; Дейнарович Іванна Н., Микола Я.; Магліоко Іван А., Йосип М.
267 Гузій Дженіфер А.
268 Марків Христина А., Скафонас Нейл Гр.
270 Струк Михайло С.
271 Мофія Марія Н., Чек Ярослав В.
299 Шеймрак Дженіфер Л., Юлія Л.
305 Лупчо Йосип Г. мол.
307 Карапетіян Віра Н. 2.
338 Пулявський Степан М.
339 Везпалко Катерина М.
340 Ільчук Розалія А.
342 Трапер Саля А., Шарон А.
349 Цап Андрій.
352 Вриджс Іван Дж.
353 Ткачук Христофор Д.
358 Василів Микола А.
372 Донован Патерик Я.
375 Максимюк Богдан.
385 Брись Наталія, Горден Наталія Т.
418 Халупа Лариса М.
434 Приступа Леся, Сильвія.
458 Ілиняк Марко В.
459 Вогарт Іван А., Будник Донна, Цинтія; Буняк Борис, Христина; Фризюк Дарія.
486 Зелем Єва М., Іван П.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

94 Сітко Христина М.
106 Дуда Юрій.
164 Самсел Черил А.
182 Живіцька Єва.
214 Небелюк Дарія.
218 Матлак Анна.
221 Дацьо Орест В.
239 Сопко Михайло А.
358 Коваль Олена М.
367 Туляк Марія.
368 Волоняк Давид С.
414 Вілас Еліза, Ляля.
433 Жидовська Марлена І., Куткевич Роберт К.
505 Марцінко Андрей Д.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Від.:

25 Кухар Андрій Р., Теодор мол.
104 Галушка Володимир П., Іппс Ірина.
346 Христина Катерина.
424 Букач Михайло О.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

88 Пичик Андрій В., Венесса М.
267 Олешко Василь Ю.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

6 Чибиняк Роман П.
42 Люзняк Зенон, Мирон; Познахівський Андрій В., Решетар Роман.
94 Ротко Іван А.
114 Троян Василь, Віктор, Іван, Люба, Ольга, Тамара, Тіна.
204 Кучмак Денис, Катря.
281 Вілиц Іван, Роман; Кармелюк Ольга.
336 Максимяк Ірина М.
353 Романишин Петро М.
397 Клим Іванна М.
432 Лисяк Роман Б.
440 Курилюк Орест Ст.
445 Рейкович Степан, Чайська Мирослава.
455 Влагітка Карін М., Шарон Л.
502 Ковальчук Джейсон Ш., Кевин Е.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

53 Кухар Андрій Р., Теодор мол.
155 Галушка Володимир П., Іппс Ірина.
334 Христина Катерина.
375 Букач Михайло А.
484 Немежицький Анна, Віра, Володимир, Микола, Михайло.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Відд.:

148 Міськів Михайло Л.
164 Сусь Степан І.
291 Ковальський Орест Б.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

78 Карлаза Силвія А.
94 Сітко Христина М.
106 Дуда Юрій.
123 Вриндзя Емма Л.
153 Фаріон Зенон, Юрій.
156 Давид Кімберлі Л.
161 Ватаг Катря А., Ричард М.
164 Самсел Черил А.
182 Живіцька Єва.
214 Небелюк Дарія.
218 Матляк Анна.
221 Дацьо Орест В.
239 Сопко Михайло А.
276 Тисячний Давид.
358 Коваль Олена М.
368 Волоняк Давид І.
378 Сапович Лідія, Тіна.
433 Жидовська Марлена І., Куткевич Роберт К.
464 Лашкевич Михайло.
498 Романчук Василь О.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Козубаль Наталія.
15 Костів Іван М.
37 Погранична Сузанна.
39 Яворський Матвій А.
52 Провода Юдита.
59 Пітльований Степан П.
76 Варбадин Іван, Марія, Христина.
102 Данилишин Дарія Т., Пукач Оксана К.
106 Дуда Зеновій М.
153 Федак Орест Ст.
169 Зумчак Гері Є.
173 Матушкевич Дора І.
183 Ковч Роман В.
206 Пробoровська Варвара К.
214 Чапля Ігор.
230 Тенній Карін Л.
240 Лисак Орест.
251 Волошин Євген Т.
266 Вількевич Христина А., Желаско Володимир.
268 Смочило Ярослава З.
277 Левський Адріян Я.
283 Варачик Іван В.
291 Гузіль Терентій М., Кулис Ольга, Юрій.
293 Ткач Зоріянна Е. А.
304 Мацьків Михайло.
328 Цица Володимир П.
341 Дзісь Ольга Л.
345 Сингаївська Наталія.
349 Журавецький Мечислав П., Зігел Даґлес Р.
361 Руснак Павло А.
367 Мельник Ричард Г.
374 Козак Анна.
379 Богун Богдан В., Михайлишин Анна, Марія, Ольга; Огаренко Іван М.
414 Лодинський Адріян В.
434 Клима Галина.
464 Борецький Терентій І.
471 Гелнер Зенон.
484 Кроп Богдан, Роман.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Вабич Розалія М.
15 Костів Ірина А.
21 Елсворт Карло Д.
63 Опалка Шарон Є.
96 Харитон Діяна М., Михайло І.
119 Прохницька Степанія А.
121 Городницька Донна, Марія А., Олександра Ф.
131 Грицик Іван, Михайло; Гаврик Тарас.
179 Недільницький Роман Н.
219 Палма Шері А.
221 Дикий Зенон В., Налисник Ксеня М.
237 Александер Лариса, Легіщак Григорій М.
276 Грицик Лорейна, Сисин Микола мол.
296 Скат Давид Є.
299 Кутянська Каролина С., Патрисія К.
364 Сподар Шарон А.
379 Яцина Ірина А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

70 Кричковський Михайло, Розалія А.
230 Семплі Лорі П.
360 Ломиш Мотря Л.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

7 Дунлап Єва.
8 Раси Ярослава.
15 Лук Антін.
22 Шнур Анна В.
25 Геба Донна М.
33 Зеліско Євгенія.
38 Бейм Валерія Е.
40 Геймголд Йосип Л. мол., Пелінська Юдита К.
42 Котляр Касіян, Раковський Ігор Ю.
47 Демків Олег С., Фохт Христина М.
50 Трипняк Дора.
53 Грей Михайло, Сивий Андрій Ф., Анна І.
55 Добродій Софія.
56 Рушкевич Марія Т.
57 Динко Йосип П., Михайло Д. Ш.
63 Маркілінська Джой Д.
70 Вілик Михайло Гр.
76 Миськів-Лісович Рома.
82 Омельченко Сергій.
83 Черепаха Остап.
84 Ванат Арлена А., Литвин Мирон.
88 Пичик Іванна Е.
91 Борден Патрисія М., Федишин Ярослава А.
94 Тарнавський Олексій Б., Соколів Валентина.
98 Оравич Генрих І., Степан Ф.
106 Косач Василь, Софія.
107 Ваншула Лариса В.
121 Чилкотовський Євстахій І. мол.
122 Василик Михайло.
130 Іванчук Наталія А.
131 Німчановський Ярослав.
134 Гук Лідія В., Микита Ігор Р., Роман, Галина.
148 Міськів Михайло Л.
153 Шкільник Євген, Марія Г.
155 Мручак Лин А. М.
158 Бабська Дарія В.
161 Ватаг Микола Ф., Ричард Н., Марія А.
164 Мацкес Неоніля.
170 Доманський Юрій, Марголц Лілея Е.
171 Ворнкевич Василина А., Прохна Карло В.
172 Д-р Косоноцький Володимир Ф., Ядзин Дмитро.
173 Стецько Петро.
175 Янчук Олександра.
178 Ваксендейл Анастасія.
191 Жовнір Петро М.
200 Сухоцька Олеся М.
210 Франко Єва.
217 Бойко Василь.
220 Гут Ольга.
230 Сухар Крейґ Я.
233 Вашуцька Ангелина, Воївка Роман, Любінецька Людмила Л., Микита Лариса, Осідач Мирон.
236 Ганас Ірина.
238 Квятковська Олеся.
242 Чабан Ярослав І.
245 Коропей Роман І.
257 Дацьо Тимофій М.
264 Сусь Степан І.
265 Коцюбка Катерина М.
266 Вількевич Христина А.
270 Пенчук Анатоль.
271 Гуцул Марія, Сеньків Люіз, Сулима Лев, Чех Тереса А., Чирчмен Марко Ю.
277 Кінах Олег І.
283 Дрочак Богдан А.
291 Ковальський Орест.
305 Гопко Василь, Лупчо Йосип Ю.
317 Прусиновський Василь Р.
320 Тимюк Степан А.
338 Кудлик Іван Р., Пишко Дарія А.
339 Безпалко Катерина Г.
342 Мелех Марта.
346 Махлай Петро.
350 Корман Венямин Ю., Мирон Д.; Фінів Роман Т., Олександра І.
358 Галсман Варвара А., Коваль Олена, Олена М.
367 Гриціляк Ольга, Попович Анна.
370 Вудгед-Пласконос Андрея.
372 Дубина Ірина.
379 Галдікас Олена.
380 Вілецький Ричард П.
399 Касприк Іван І., Надія.
407 Гіль Степан, Марія.
414 Кульчицька Марія, Лодинський Адріян, Надія; Ложницький Василь.
424 Кардаш Михайло.
427 Виця Ярослав, Лоік Анна М.
430 Потятиник Яким.
437 Холевчук Марія.
442 Д-р Дикун Роман І.
458 Марунчак Ольга Р., Самотулка Олександра.
459 Буняк Григорій.
460 Куц Ярослав, Макаран Чеслава.
465 Ковалів Степан.
472 Панчук Христина З.
478 Крицак Дора Н.
484 Гриник Володимир.
486 Зелем Єлисавета.
492 Воцюрків Богдан Р., Рудик Надія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

96 Драпала Микола*, Карін М., Юлія.
102 Роґерс Софія.
113 Гембил Іван*.
153 Кутлер Анастасія І., Лозано Роґеліо*.
158 МекДженкінс Анна.
163 Филик Степан А. мол*.
182 Живицька Шарлотта.
183 Шерман Анна.
217 Крижалка Степан*.
221 Вербицький Євстахій.
233 Любінецький Юрій, Лілея Л.; Осідач Мирон.
286 Білило Анастасія.
358 Скибо Степанія 2.
361 Дорош Михайло, Дребич Михайло.
379 Сидорик Анна.
385 Койній Константина.
414 Качмар Олена, Лодинська Надія І., Поцалуйко Ігор.
425 Мітчел Ілена А.
432 Верига Оксана.
439 Фостяк Михайло*.
498 Михалюк Микола*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Кухар Ганна П.
91 о. Мицик Омелян.
104 Галушка Володимир П.* 2, Корнило 2, Юлія 2; Іппс Курт Е Ірина.
155 Фединишин Григорій*.
424 Букач Михайло.
486 Сидорак Ярослав.
489 Хмильовська Марія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

70 Кричковський Михайло І.*, Розалія А.
230 Семплі Лорі П.
360 Ломиш Мотря Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Палій Аанна.
397 Криволап Емілія.
422 Савчук Степан М*.
430 Садівник Йосипина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Капій Роман.
35 Клейнерт Лев Ст*.
42 Андрусишин Богдан*, Ничка Богдан*.
48 Метельська Чеслава.
61 Кузик Юрій І*.
94 Верхола Григорій.
100 Волосянський-Ігор*, Дівер Ярослав П*.
106 Гулія Ольга, Томків Михайло*.
164 Ганько Юрій*.
171 Кутко Богдан.
191 Кідрівський Михайло*.
200 Танчак Микола.
254 Павлюк Іван, Харитина.
268 Воднарський Теодор*.
287 Потічний Ярослав, Дарія Л., Христина; Самійленко Христина.
292 Дробна Дарія.
316 Гарбовський Йосип.
327 Рій Михайло*.
336 Максимяк Ігор Р.*, Валентина.
353 Романишин Євген*, Ярослав*.
358 Вак Ярослав Р., Павук Степан Гр.*, Дарія.
368 Дурбак Іван Р.*, Зедайко Павлина.
383 Вуньо Герберт Р*.
394 Чекайло Павло, Анна.
395 Мацько Степан*.
399 Косачевич Анна.
407 Гарасим Василь*, Марія; Дженнінґс Євгенія.
414 Лесь Богдан Т., Червак Йосип, Віра.
416 Головач Степан*, д-р Король Олег В*.
423 Яцків Ірина.
440 Неґрич Едвард В*.
458 Москаль Микола*, Цимбаліста Оксана О.
472 Голойда Петро В*.
489 Вутура Костянтин.
492 Новицький Антін.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

194 Мицак Михайло*.
463 Друль Данило*, Мирон*, Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

53 Кухар Ганна П.
155 Галушка Володимир П*. 2, Корнило 2, Юлія 2; Іппс Курт Е*., Ірина.
168 Фединишин Григорій*.
267 Сидорак Ярослав.
361 Хмильовська Марія.
375 Букач Михайло.
388 о. Мицик Омелян*.
419 Штендера Євген*.
437 Кахникевич Михайло.
484 о. Немежицький Микола, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

55 Волман Степан Е*.
67 Гузій Степан*.
102 Роґерс Софія.
109 Мачужак Іван*.
113 Гембил Іван*.
158 МекДженкінс Анна.
161 Ватаг Микола Ф*., Марія А.
173 Щирба Євстахій Ю*. 2.
177 Бурачок Дмитро*, Михайло*, Юрій*.
182 Живицька Шарлота.
183 Шерман Анна.
216 Нігрей Іван, Ріцці Галина К. 2.
217 Крижалка Степан*.
221 Вербицький Євстахій.
230 Сосновський Іван*, Катерина.
233 Любінецький Юрій, Лілея Л.; Осідач Мирон*.
240 Долинна Лідія.
271 Гордійчук Іван, Анна.
280 Факс Анна М.
286 Білило Анастасія.
289 Дяченко Роман, Степанія.
309 Варіян Дзунь Р.
358 Скибо Степанія 2.
379 Сидорик Анна.
385 Койній Константина.
407 Воднар Федір*.
414 Лодинська Надія І.
432 Верига Оксана.
464 Лашкевич Євген*.
469 Влагітка Богдан*.
498 Михалюк Микола*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

23 Гіро Анна.
38 Гонза Юлія, Імперор Павлина І., Липак Михайло*.
46 Матчак Іван М*.
55 Добродій Софія.
59 Волонний Володимир*.
96 Харитон Михайло І*.
106 Зенчак Олекса.
115 Волощук Володимир, Марія.
131 Воднар Лев*, Богданна; Гайдук Дмитро, Гальчишак Микола, Конол Ярослав*, Левицький Мирон*, Настич Іван, Новошицький Дмитро*, Павлик Іван*, Сенчишак Микола*, Фрайдер Богданна, Щербак Степан*, Катерина.
153 Шкільник Марія О.
173 Соснова Ольга.
204 Данилевич Наталія.
206 Герман Ліліяна В.
214 Чапля Михайло*, Єва.
237 Мінчак Анна.
242 Гаргай Іван мол*.
247 Гурна Гаттіє.
257 Кескі Люба С.
270 Мацях Степанія.
277 Лабай Ричард Е*.
287 Закаляк Ярослав.
291 Кобилко Марія А.
304 Мацьків Дмитро, Михайлина.
325 Кловсник Роберт В*., Іванна П.
341 Дзісь Орест*.
375 Левицька Оксана М.
397 Дидинський Костянтин.
399 Воловчук Ірина.
408 Моцяк Володимир*.
414 Мілгейм Маргарита Р., Стрийська Володимира.
422 Маґасюк Богдан.
434 Турченюк Віра.
464 Сарамак Марія.
477 Іваницька Степанія.
478 Остапчук Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Виньовський Михайло.
14 Борковський Петро.
15 Лук Антін*.
35 Щурко Степан Д*.
45 Гасюк Богдан.
62 Верій Франко Т*.
76 Варбадин Володимир*, Анна.
94 Доджій Катерина О.
96 Ондос Михайло*, Харитон Ілейна М.
121 Гадз Василь*.
127 Вігун Ярослав*.
144 Гурчик Андрій мол*.
156 Шекспір Марія Р.
157 Василенко Микола*.
163 Захарко Розалія.
168 Шаір Володимир*.
177 Вурачок Микола, Марія.
206 О'Коннелл Йосипина А., Паньків Михайло.
230 Сінцизіон Єлисавета Л.
248 Лебідь Анастасія А.
266 Консайдині Василь Г*.
268 Смочило Йосип.
290 Чермак Марія А.
291 Кулянс Татьяна.
304 Грицковян Марія.
309 Госько Теодор.
320 Оліщук Алвина.
361 Плахтій Михайло, Варвара.
379 Михайлишин Михайло, Анастасія; Чучук Степан*.
385 Папік Мирон*.
406 Спат Євгенія.
423 Валтер Василь*, Опел Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

484 Чарна Тереса І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

25 Д-р Сосновський Михайло.
29 Громчак Іван*.
32 Пилипюк Михайло 2.
49 Юречків Ольга.
51 Рибак Норберт.
56 Стефаній Карло.
62 Ющишин Степанія.
73 Чорний Ілля.
81 Любунець Іван*.
83 Квасинська Катерина 2.
99 Партика Іван мол*.
104 Зелвак Михайло*.
113 Половський Антін*.
114 Польовий Михайло.
144 Стасишин Петро, Федоришин Василь К*.
161 Рудницька Анна.
178 Добрянський Михайло.
182 Соломаха Іван.
185 Краутта Анна.
207 Атаманюк Дмитро.
210 Москалик Катерина.
218 Дучик Роберт*.
219 Гудз Микола*.
220 Столярчук Олена.
221 Бурдош Теодор мол*.
230 Венґер Василь*.
234 Клок Іван.
237 Вілкерсон Бланка, Забитко Микола*.
240 Горбань Марія, Криськів Марко, Ямкова Секлета.
245 Войчук Дора.
251 Штохмаль Михайло*.
259 Маґдяк Катерина.
266 Конюх Олена.
270 Жарський Франко 2, Заполюх Антін.
272 Гиба Марія.
280 Миник Теодор.
283 Козій Ірина.
287 Романович Марія.
288 Каплін Володимир*.
290 Барточ Марія.
292 Мачурська Марія.
302 Рогач Катерина.
307 Лютан Марія.
320 Раставецька Софія.
322 Голобович Варвара 2.
334 Ждан Михайло, Янів Василь.
335 Демитраш Петро.
337 Раставецька Софія.
341 Палій Іван*.
352 Камінська Юлія.
353 Гусар Василь.
385 Клим Марія.
423 Островський Матвій.
432 Іванців Параскева, Литвин Віра.
445 Іваницький Петро*.
450 Корчинський Зенон О. мґр.
457 Крамаренко Іван.
464 Яворівська Олена.
473 Гарасимів Юрій.
481 Косаняк Іван.
490 Дорошенко Флоренція.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

8 Кульчицька Марія, Палій Петро*, Степан*; Раси Ярослава.
47 Демків Нестор*, Олег С*.
50 Трипняк Дора.
121 Чилкотовський Євстахій І. мол*.
146 Бакай Антін*.
172 Ядзин Дмитро*.
180 Джонсон Йосип П*.
230 Сухар Крейґ Я*.
233 Вашуцька Ангелина, Воївка Роман, Любинецька Людмила Л., Микита Ларія, Лариса; Осідач Мирон*.
261 Ремчук Микола*.
271 Чирчмен Марко Ю*.
361 Савицька Анісія Г.
371 Будник Роман.
427 Виця Ярослав, Лоік Анна М.

Відд.:

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

83 Міщишин Андрій*.
194 Ворох Марта, Сітницька Анна Є., Сушків Марія.
411 Хомацький Йосип*.
416 Юрик Роберт І*.
440 Чумак Олександер*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

104 Галушка Володимир П.*, Корнило*, Юлія; Іппс Курт Е*., Ірина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

44 Корецький Данило*.
55 Волман Степан Е*.
106 Борух Михайло*, Анна, Скочиляс Ярослав*, Федунишин Петро.
130 Феічин Марта.
158 Валицька Анна.
204 Шпонтак Михайло.
309 Голл ЛяВерн Г*.
327 Вендерська Анна.
336 Максимяк Ігор Р*.
337 Федаш Богдан О.
341 Недин Надія.
349 Геречка Василь А.*, Франціска М.; Дуренич Ярослав.
378 Сапович Зенон*, Ірина, Сузанна.
407 Дзюба Іван В*.
458 Москаль Микола*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

155 Галушка Володимр П.*, Корнило*, Юлія; Іппс Курт Е*., Ірина.
419 Штендера Євген*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го липня 1975 р.):

Старий рід. забезп.	46
Кляса O	198
Кляса T	2,783
Кляса W	11,962
Кляса P 20	13,608
Кляса E 20	9,961
Кляса E 65	2,510
Кляса P 65	1,645
Кляса DP 60	243
Кляса DP 65	554
Кляса ADD	5,935
Кляса T 10	276
Кляса T 5	49

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P 20	424
Кляса E 20	335
Кляса P 65	15
Кляса E 65	30
Кляса E 18	8
Разом:	50,582

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го липня 1975 р.):

Кляса 1-ша	511
Кляса 2-га	209

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,886
Кляса E 18	4,241
Кляса E 65	283
Кляса P 20	7,843
Кляса P 65	133
Разом:	19,106

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30-го червня 1975 р.:)	23,556	59,061	5,933	88,550
Активні члени:				
(Приріст у липні 1975 р.:)				
Нові члени	70	140	24	234
Прийняті наново	17	40	7	64
Прийняті з перех. листами	6	14	5	25
Зміни кляс забезпечення	3	4	—	7
Прийняті з Департ. Молоді	—	4	—	4
Разом:	96	202	36	334
(Убуток у липні 1975 р.:)				
Суспендовані члени	29	62	27	118
Відійшли з перех. листами	11	18	6	35
Зміни кляс забезпечення	7	4	—	11
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	—	71	1	73
Вибрали грошові звороти	24	44	—	68
Відійшли з випл. п. сум заб.	50	54	—	104
Виплатили вповні вкладки заб.	26	40	—	66
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	150	295	34	479
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у липні 1975 р.:)				
Виплачене забезпечення	26	40	—	66
На безпл. продовж. забезп.	13	34	—	47
Разом:	39	74	—	113
(Убуток у липні 1975 р.:)				
Померли	—	9	—	9
Вибрали готівку	12	19	—	31
Привернені в актив.	5	9	—	14
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	22	42	—	64
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем липня 1975 р.:	23,519	59,000	5,935	88,454

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за липень 1975 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1975 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

Звідомлення Ділового Комітету земляків Чортківської округи

(Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики).

Видання нашої книги, „Історично-мемуарного Збірника Чортківської Округи" (926 стор. великого формату), вимагало величезного вкладу праці при десятилітньому збиранні матеріялів, листуванні з авторами дописів, редагуванні зібраного матеріялу, перевірюванні подробиць, а наостанку переведенні корект та висилці примірників. В інших обстановинах, зокрема в Совєтському Союзі, працює над виданням того роду книги цілий штаб платних редакторів. Напр., при виданні одного тому „Історії міст і сіл УРСР" ми нарахували 55 імен редакторів різного роду і їх помічників, не кажучи про незазначене число машиністок та допоміжного штабу. В наших обставинах всю цю працю мусіли виконувати одиниці: дві-три особи. Нам тяжко було знайти навіть платних редакторів, бо маса матеріялу з чотирьох повітів забрала б їм непомірно багато часу.

Наша книга була б не появилася і ввесь цінний матеріял, праця сотні земляків, залишилася б тільки в архіві, якби не знайшлися в Діловому комітеті люди з яких можна було створити Редакційну Колеґію. Вони взяли на себе тяжкий обов'язок і довершили його зовсім безкорисно, тільки як свою пожертву для справи Батьківщини.

Проте і повна посвята праці наших редакторів була б залишилася невикористаною, якби не знайшлися земляки, що підтримали Видавничий Фонд матеріяльно, хто меншими пожертвами, хто щедрими дарами. Всім їм належить подяка від читачів цієї книги і від спільноти наших земляків, тих, що не забули своєї землі, чи землі своїх батьків.

Тепер отримуємо незвичайно прихильні відгуки на нашу книгу від численних земляків, від визначних осіб, зокрема науковців. Для прикладу подаємо декілька цитат із листів присланих на нашу адресу.

Проф. д-р В. Кубійович (НТШ в Сарселі) пише: „Дуже дякую за книжку „Історичномемуарний Збірник Чортківської Округи", яка два дні тому дійшла до мене. Я лише переглянув її — докладніше зможу прочитати щойно за деякий час. Праця цінна саме тому, що подає багато льокальних матеріялів з останніх довоєнних десятиліть. Сердечно вітаю з появою монографії Чортківщини, якої б не було без Вашої праці, енергії і послідовної впертости..."

Український Вільний Університет, (Мюнхен): „Цей пам'ятковий Збірник є не тільки цінною пам'яткою для сотень наших еміґрантів, поселенців в ЗСА, Канаді і Европі, вихідців з тих повітів, але він рівнож становить важливий науковий вклад в нашу історичну мемуаристику..."

Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі: „Книга видана солідно, старанно, робить дуже гарне враження, матеріяли зібрані в ній і фотографії дуже цінні, що робить Вам честь..."

Проф. Л. Шанковський (Філядельфія): Книга видана чудово. „Чортківська Округа" імпонує не тільки виглядом, але й змістом. Редакція під Вашим проводом добре попрацювала і є наглядні результати..."

Проф. д-р Гр. Лужницький: „Сердечно дякую і рівночасно щиро ґратулюю за Чортківський Збірник, що я його одержав кілька днів тому. Прошу прийняти моє повне признання за цю величезну працю, що її Ви вклали у видання цієї монографії. А скільки це труду коштувало, то знаю на власній шкурі..."

О. д-р В. Гавліч парох церкви св. Юра в Ню Йорку, відзначаючи в своїй радіопрограмі появу книги, сказав м.ін.: „Об'єм книги дуже великий, має разом 926 сторінок. У книзі дуже багато світлин церков, краєвидів, окремих осіб, різних товариств і груп. Сама книга дуже дбайливо видана. Матеріял книги зібраний з муравлиною пильністю та зі знанням справи упорядкований..."

О. Ярослав Гайманович (Монтреаль): „Подивляю Вашу видержливість у праці над його здійсненням. Тепер і наша Округа, частина нашої рідної землі української, має списане своє минуле, як цінну спадщину наступним поколінням. Нехай за це, за глибокі почуття до рідного народу, буде Вам і Вашим співробітникам велика нагорода від Господа Бога, і довготривала вдячність від людей..."

Зокрема незвичайно важливою для нас оцінка визначного нашого історика проф. д-ра Олександра Оглобина, президента УВАН у ЗСА: „Сердечно дякую Вам за надіслання мені Вашого прекрасного видання „Чортківської Округи". Я уважно познайомився з цим монументальним Збірником-монографією, а більшість розділів перечитав цілком, бо справді був захоплений і багатим змістом, і знаменитими спогадами, а найбільше тою любов'ю до рідної місцевости, якою просякнута кожна сторінка цього мистецьки виданого твору. Знайомство з ним дало мені справжню інтелектуальну насолоду і душевну радість. Знайомство з горезвісним совєтським виданням „Історії міст і сіл УССР", де до краю спотворено і сучасне, і минуле нашої Батьківщини, переконало мене в конечній потребі для нас зберегти й передати наступним поколінням правдивий образ України, кожної рідної околиці, такою, якою вона колись була, і якою дасть Бог, вона ще може бути. Я був би щасливий, якби моя рідна Чернігівщина й Новгородсіверщина колись дочекалася такого зразкового видання".

Книжка появилася у виданнях „Наукового Товариства ім. Шевченка" як „Український Архів". Замовляти на адресу кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку:

Selfreliance, N.Y.
Federal Credit Union
(Tchortkiw, No. 6317),
108 Second Ave,
New York, N.Y. 10003,

залучуючи грошовий переказ на 25 дол. за примірник.

Діловий Комітет

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	132.88
2	224.77
3	500.00
4*	152.16
5	1,758.94
7*	465.13
8	1,510.06
9	181.27
10	418.73
11	169.33
12	68.24
13	1,449.86
14	2,404.47
16	594.08
17	362.79
19	356.38
21*	147.10
22*	998.37
23	227.73
24	44.18
25	2,520.93
27	599.08
28	23.89
29	439.66
30	164.24
31	108.52
32	1,626.78
33	305.85
34	422.60
35	506.90
36	312.25
37	1,013.47
38	412.58
39	1,914.26
40*	272.69
41	27.94
42	2,949.98
43	195.10
44*	191.53
46	525.37
47	1,211.11
48	376.06
49	199.28
50	308.08
52	176.37
53	548.65
54	258.67
55	870.27
56	418.49
57	1,188.54
58	331.48
59	966.04
60	49.84
61	1,288.12
62	114.36
63	1,839.89
64	241.28
65	396.70
66	404.87
67	174.87
68	173.17
69	225.53
70	941.60
72	25.85
73	234.48
74	35.95
75	377.86
76	1,170.00
77	49.83
78	499.77
79*	56.20
81	424.22
82	110.17
83	1,370.36
84	151.50
85*	132.48
86	279.61
87	91.91
88	1,036.15
90	363.66
91	105.95
92	34.70
93	442.34
94	3,271.21
95	27.22
96	672.30
97	92.97
98	47.95
99	173.62
100	123.76
101	771.80
102	912.01
103	102.62
104	383.78
105	688.67
106*	2,487.71
107	323.62
108	152.83
109	184.73
110*	204.78
111	39.72
112	634.32
113	608.66
114	2,892.89
115*	526.63
116	545.47
119	190.18
120	922.40
122	108.27
123	329.25
124	153.33
126	206.07
128	510.56
129	184.85
130	937.84
131*	736.13
132	89.48
133	842.86
135	14.04
137	400.48
138	54.30
139	177.90
140	106.50
141*	27.70
143	274.75
144	259.64
145	237.91
146*	1,085.34
147	1,257.67
148	132.47
149	193.97
150	268.00
151	131.72
152	66.18
153*	7,098.63
154	25.02
155	1,802.14
156	673.99
157*	345.22
158	625.32
161	1,582.69
163*	236.59
164	276.05
165*	239.38
167	131.55
168	250.67
169	233.70
170	816.63
171*	1,393.93
172*	318.58
175	967.69
176*	311.90
177	602.36
178	232.41
179	183.49
180	556.49
182	819.27
183	676.97
184	1,086.34
185	26.08
190	19.51
191	1,475.65
192	535.04
193	12.48
194	2,847.78
195	9.97
196	14.80
200	998.63
201	39.00
202*	72.70
203*	186.50
204	2,947.43
205*	191.94
206	1,032.83
207	58.39
209	274.90
210	74.96
211	253.48
213	326.05
214	574.97
215	16.56
216*	1,490.89
217	1,668.65
218*	696.26
219*	682.47
220	615.44
221*	2,201.95
223	303.43
224	394.00
226*	880.06
228	53.13
231	367.72
230	1,304.05
233	1,359.30
234	740.28
235	752.97
236	251.05
237	142.22
238	1,163.89
239	425.63
241	139.68
242	582.86
243*	454.38
244	5.28
245	1,101.49
248	61.25
251*	1,024.55
253	285.51
254	791.98
256	375.69
257*	974.70
258	27.61
259	460.96
260*	28.46
261	380.04
263	20.92
264*	189.94
265	65.31
266	1,795.16
267*	1,083.90
268	626.15
270	945.91
271*	1,118.02
272	189.29
274*	340.00
275	65.56
276	698.42
277	2,520.83
278	152.35
279	40.64
280	84.35
281	850.96
282	109.61
283	242.17
284	226.68
285	603.44
286	305.19
287	1,146.52
288	409.54
289	500.67
290	222.17
291	437.54
292	2,819.55
293*	753.09
294	16.12
295	935.71
296	273.36
297	72.11
299	38.86
301	727.23
302*	9.13
303	244.36
304	797.90
305	656.98
306	109.10
307	1,646.37
308	14.99
309	88.75
312	46.36
313	53.18
316	1,660.85
317	165.29
318	95.21
319*	162.91
320	1,132.84
321	554.61
322	57.76
324	151.43
327	923.09
331	39.10
332	151.72
333	85.57
335*	113.59
336	1,275.89
337	929.37
338	296.94
339*	636.81
341*	567.12
342	1,110.12
343	327.60
344*	984.55
345	827.03
346	1,892.57
347	491,26
348	688.12
349	865.58
350	1,037.50
351	71.29
352	805.25
353*	942.32
354	373.76
355	227.56
356	588.06
357	15.43
358*	863.18
360*	2,378.63
361*	2,322.13
362*	469.82
363	110.71
364	833.72
367	1,889.91
368	272.64
369	64.75
370	192.00
372	1,082.84
373*	164.29
375	1,475.18
376	14.04
377	17.67
378*	172.44
379	2,989.32
382	322.46
383	614.35
385	1,823.03
386	125.01
387*	989.01
388	244.21
390*	69.81
391	71.41
394	140.12
395	313.81
397*	1,688.72
399*	1,288.13
402*	587.83
404	116.92
406	470.89
407*	1,574.58
408	631.32
411	97.96
412	692.77
413	102.61
414	1,446.20
415	17.53
416	952.11
417*	135.33
418	795.68
419*	56.82
421*	125.17
422	1,029.11
424	500.51
426	73.02
427*	1,283.37
428	20.34
429	34.72
432*	14,114.99
433*	223.40
434	1,139.35
435	63.32
437	1,238.13
438	107.12
439*	1,054.69
440*	1,183.18
441*	1,395.58
443	35.11
445*	2,807.98
448	1,344.52
451*	1,419.15
452	746.60
453	22.43
454*	679.50
455*	606.11
456	177.58
457	605.21
458	825.21
460	484.23
462	153.42
463*	697.73
464	946.29
465	704.18
466	153.81
468*	1,243.19
469	365.76
470*	186.66
471	2,009.42
472	554.52
473	2,084.57
474	143.50
475*	83.14
476	104.31
477	90.29
478	441.75
479	165.86
480*	404.70
481	396.23
484	2,039.02
485	49.52
487	263.40
488	320.35
489*	136.64
490	223.21
495*	200.18
496	120.84
498	584.55
500	148.29
501	50.29
502*	1,235.51
503	496.61
505*	176.86
506	323.64

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового забезпечення .... $ 253,692.15

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	9.20
5	17.00
8	15.20
10	17.70
11	18.40
13	51.20
14	36.00
16	33.15
17	23.55
19	9.20
21*	12.60
22*	24.80
25	106.70
27	33.60
32	12.00
34	11.10
35	4.40
36	18.40
37	7.85
42	28.60
44*	2.20
46	4.80
47	77.65
50	30.45
55	14.65
57	36.60
59	4.45
61	84.60
62	3.30
64	6.10
66	2.45
68	2.95
70	9.20
75	2.80
76	35.80
78	21.60
81	20.20
82	15.40
83	39.50
90	17.35
93	6.50
94	78.50
95	5.70
96	7.20
101	30.60
102	3.30
103	1.05
105	21.40
106*	24.75
110*	7.25
112	20.20
114	43.85
115*	29.25
116	14.90
119	9.20
120	4.05
123	1.35
124	1.70
129	2.45
131*	20.70
133	15.15
137	12.20
138	1.35
139	1.10
146*	45.20
141	27.60
149	7.80
153*	32.95
155	21.70
156	11.00
157*	20.40
158	66.45
161	15.70
164	1.10
170	17.70
171*	3.65
175	15.20
172*	27.70
180	11.00
182	13.10
183	65.20
184	8.50
191	1.10
192	4.80
194	57.30
200	14.80
204	52.70
206	20.85
209	28.80
214	40.25
216*	18.40
218*	42.10
219*	22.70
220	6.55
221*	155.45
226*	21.80
230	2.55
321	3.40
233	141.25
234	16.15
238	12.20
289	8.90
245	56.20
251*	73.00
254	1.10
257*	10.80
259	20.20
261	3.95
266	31.65
267*	9.20
270	4.30
271*	42.05
277	80.90
278	16.35
282	5.65
292	7.40
293*	27.60
301	18.90
303	40.80
304	12.20
305	18.40
307	21.60
309	3.00
316	14.95
320	45.90
327	4.80
336	2.90
337	22.00
338	2.90
339*	12.60
344*	54.60
345	9.75
346	48.60
347	9.20
349	53.10
352	21.80
353*	124.85
358*	4.80
360	222.55
361*	9.20
362*	11.10
375	6.30
379	20.20
383	20.00
385	73.00
387*	19.10
388	5.65
395	24.40
399*	71.00
402*	26.80
407*	101.35
408	17.60
412	4.80
416	100.35
418	10.95
419*	2.45
421*	40.80
424	30.65
427*	47.00
432*	159.60
434	43.80
437	34.70
439*	30.60
440*	88.20
441*	4.80
443	1.35
445*	162.80
448	41.70
454*	63.40
455*	24.40
456	7.80
458	37.85
460	23.60
462	30.80
464	4.80
465	12.40
468*	18.15
471	35.70
472	67.80
473	44.60
474	15.90
475*	20.20
478	51.05
479	5.60
480	7.25
484	10.30
488	11.00
495*	25.00
498	8.35
500	1.10
502*	48.40
505*	11.10

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 5,330.65

ВИПЛАТИ ДОПОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Відділ	Прізвище ім'я	Сума
27	Ольга Климко	$ 30.00
33	Василь Демкович	30.00
36	Татіяна Вазів	30.00
36	Евдокія Герула	30.00
36	Марія Дорофі	30.00
63	Роман Павло Петерс	30.00
76	Стефан Хренівський	30.00
77	Петро Федаш	30.00
96	Іван Свижч	30.00
99	Ярослав Шпур	30.00
100	Катерина Малий	30.00
106	Текля Монціборич	30.00
109	Веронія Мороз	30.00
114	Ленор Марія Варен	30.00
114	Петро Троян	30.00
114	Ніколай Ніколс	30.00
121	Василь Чуйко	30.00
121	Леонід Фатюк	30.00
121	Іван Кобіто	30.00
155	Марія Колодій	13.00
155	Пелагія Сиктор	30.00
155	Ірина Лопушанська	30.00
158	Йосиф Іванців	30.00
168	Xенія Бабин	30.00
168	Марія Цимбаліста	30.00
168	Марія Іванило	30.00
168	Софія Тимків	30.00
173	Анна Войточко	30.00
178	Марія Бурин	30.00
183	Анна Слабінська	30.00
200	Катерина Столярчук	30.00
206	Юлія Гаврада	30.00
238	Іван Ярош	30.00
245	Евгенія Дитиняк	30.00
245	Галина Ґалґан	30.00
259	Марія Ганасик	30.00
261	Василь Данилів	30.00
266	Антін Шуйка	30.00
276	Марія Д. Амброзія	30.00
289	Марія Кругляк	30.00
251	Рожа Петришин	30.00
305	Стефан Воток	30.00
305	Марія Дарбер	30.00
352	Марія Даців	30.00
361	Михайло Хузій	30.00
367	Влодзімір Котлярчук	30.00
367	Танка Гринів	30.00
371	Емілія Войкевич	30.00
371	Мирослава Калинович	30.00
372	Михайло Пастернак	30.00
379	Боган Марійчин	50.00
397	Мирослав Абризовський	30.00
397	Марія Лукасевич	30.00
423	Евстахій Ільницький	30.00
423	Володимир Тимсюрак	30.00
430	Анна Герловський	30.00
430	Семен Герловський	30.00
430	Омелян Керницький	30.00
430	Анастазія Левкун	30.00
489	Дмитро Бакум	30.00
434	Роман Родашевський	100.00
469	Петро Броватій	30.00
	Разом:	$ 1,933.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Ч. Від.	Прізвище ім'я	сума
29	Громчак Іван	$ 500.00
32	Пилипюк Михайло	1,000.00
36	Дашкевич Марія	500.00
45	Матковський Марія	500.00
45	Сампара Текля	500.00
49	Совтус Михайло	300.00
51	Рибак Норберт	500.00
63	Буряк Ірина	1,000.00
99	Партика Іван мол.	1,000.00
113	Полоскей Антоній	500.00
114	Половий Михайло	1,000.00
130	Козар Ілько	500.00
146	Стасишин Петро	2,000.00
146	Солодкий Теодор	1,000.00
146	Андрушко Юлія	500.00
155	Мручок Степан	500.00
156	Чабан Юстина	500.00
156	Смолен Марія	500.00
178	Добрянський Михайло	500.00
180	Пойдок Роза	1,000.00
185	Крахта Анна	1,000.00
207	Атаманюк Дмитро	500.00
218	Дучек Роберт	1,000.00
220	Федор Василь	1,000.00
221	Раховський Михайло	500.00
230	Васько Марія	500.00
230	Васько Марія	500.00
234	Клок Іван	500.00
239	Даців Михайло	1,000.00
239	Кіш Луїз	1,000.00
240	Горбан Марія	5,000.00
240	Горбан Марія	3,000.00
251	Штохмаль Михайло	1,000.00
259	Мадзяк Катерина	500.00
270	Жарський Франк	1,000.00
270	Жарський Франк	1,000.00
280	Миник Теодор	1,000.00
283	Клоп Микола	1,000.00
288	Каплін Володимир	1,000.00
297	Іваночко Ева	750.00
307	Лутан Марія	500.00
308	Касслій Герберт А.	500.00
316	Іванців Іван	1,000.00
316	Іванців Іван	500.00
320	Раставецька Софія	500.00
322	Голобович Варвара	500.00
322	Голобович Варвара	250.00
325	Вандура Іван	500.00
335	Демітраш Петро	500.00
337	Раставецька Софія	500.00
352	Камінська Юлія	500.00
370	Дмитерко Михайло	500.00
370	Кравчук Антін	500.00
379	Матвіїв Ярослав	1,000.00
388	Мороз Петрунеля	1,000.00
414	Панкевич Марія	500.00
414	Панкевич Марія	500.00
423	Островський Матей	1,000.00
423	Лапичак Тома д-р	500.00
464	Мозевський Станлий	300.00
472	Леськів Йосип д-р	500.00
487	Рудавський Зеновія	500.00
490	Дорошенко Фльоренса	500.00
492	Семчишин Петро	1,000,00
502	Марцинюк Ольга	666.66
	Разом:	$ 51,766.66

ПРИБУТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Членські вкладки	$	259,022.80
Відсотки від:		
Бондів		53,189.94
Гіпотечних позичок		27,761.85
Членських позичок		1,270.54
Разом:	$	82,222.33
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	1,000.00
Разом:	$	1,000.00
Прибутки реальности в Кергонксон, Н.И.	$	88,261.04
Прибутки друкарні й книгарні		51,632.24
Звороти:		
Дивіденди	$	112.45
Податків від заморґедж. реальностей		5,721.34
Премії групового забезпечення		1,044.00
Федеральних і стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		5,772.31
Разом:	$	12,650.10
Різні прибутки:		
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	$	876.73
З продажі англомовної Енциклопедії		7,499.65
Разом:	$	8,376.38
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок	$	80,420.19
Сплачено членських позичок		7,592.21
Разом:	$	88,012.40
Разом прибутки за липень 1975 року:	$	591,177.29

ВИДАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1975 Р.

Виплати членам:		
Звернені членські вкладки	$	130.66
Дивіденда		108.40
Грошеві звороти		23,315.75
Посмертні запомоги		51,766.66
За дозрілі вивінувальні грамоти		45,691.00
Вкладки за дітей, родичі яких померли		340.83
Допомоги з Фонду Братського		1,933.00
Премії за реасекурацію		929.42
Разом:	$	124,215.72
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	36.93
Разом:	$	36.93
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.И.	$	77,588.13
Друкарні й книгарні		48,221.74
Організаційні видатки:		
Кошти обласних засідань		46.86
Оголошення		677.75
Лікарські бадання нових членів		334.60
Винагорода обласних організаторів		1,079.00
Кошти подорожей обл. організаторів		787.12
Винагорода Відд. організаторів		62.00
Кошти Відділових приборів		1,374.70
Винагорода Відділовим секретарям		69,190.26
Разом:	$	73,552.29
Платня, забезпечення й податки:		
Премії за шпитальне забез. прац.	$	99.00
Пенсійна оплата працівників		433.32
Платня головних урядовців		6,500.00
Платня працівників		16,329.67
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		12,523.74
Канадські податки і пенсійні оплати працівників		154.11
Разом:	$	36.039.85
„Свобода" за орган	$	28,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Кошти річних засідань		5,186.25
Книжки й друки		36.47
Загальні канцелярійні видатки		256.71
Оплати до асекураційних урядів		9,442.93
Поштова оплата		685.10
Кошти друків і приборів		353.97
Обслуга машин IBM		392.28
Телефон		850.78
Загальні кошти подорожей		671.22
Відсотки від закуплених бондів		476.71
Загальні кошти правні		2,250.00
Банкова оплата за виготовлення дивідендових чеків		5,615.94
Вкладки до Братських Конгресів		1,432.67
Меблі і машини		156.98
Разом:	$	27,808.01
Різні видатки:		
Страта на гіпотечних позичках	$	6,773.06
Пожертви		3,700.00
Податки на заморґеджованих реальностях		11,260.34
Спортова акція		298.12
Стипендії		9,600.00
Разом:	$	31,631.52
Інвестиції		
Видано позичок на грамоти	$	6,845.54
Збільшено вартість реальностей в Кергонксоні, Н. И.		2,573.01
Закуплено бонди		58,125.00
Збільшено позички для УНКдВМ		100,000.00
Разом:	$	167,543.55
Разом видатки за липень 1975 року:	$	615.237.74

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1975 року:	$	377,194.30
Прибутки за липень 1975 року:		591,177.29
Разом:	$	968,371.59
Видатки за липень 1975 року:	$	615,237.74
Готівка з кінцем липня 1975 року:	$	353,133.85

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
		Фонди:	
Готівка	$ 353,133.85	Забезпеченеві	$ 38,959,655.01
Бонди	24,701,304.42	Братські	205,926.07
Уділи	517,987.32	Сирітський	170,421.14
Гіпотечні позички	4,498,661.30	Захисту	200,962.14
Позички на грамоти	522,996.56	Наглої Потреби	42,256.74
Реальності	685,138.84		
Друкарські й електр. машини	107,728.11		
Позичка для УНКдВМ	8,192,270.70		
Разом:	$ 39,579,221.10	Разом:	$ 39,579,221.10

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

Виступ театрального ансамблю „Заграва" в Клівленді

Як уже не раз сказано, Український Театральний Ансамбль „Заграва" з Торонта втішається в Клівленді неабиякою популярністю. Правда, цим разом заля не була заповнена до останнього місця — та це хіба з огляду на літню пору, в якій імпрези в театральній залі (без охолодження) не мають великих виглядів на переповнення.

Торонтський ансамбль під проводом режисера й чільного актора Юрія Бельського, гладко справився із виконанням „Одруження" — комедії на 3 дії Миколи Гоголя, примушуючи глядачів добре триматися за „м'язи сміху" та не жаліти долонь для оплесків. Особливо жваво реаґувала на акцію на сцені наша молодь, яка привикла на американських сценах бачити лицедійство на високому рівні.

Враховоючи всі позитиви імпрези що відбулась 1 червня ц.р. треба сказати: квіти, що їх вручила гостюючому Ансамблеві голова клівлендського Відділу Об'єднання Жінок ОЧСУ мгр Наталя Ґолембйовська (Відділ який патронував цю виставу в Клівленді) — говорили далеко більше й сильніше, ніж про звичайну формальність. А повідомлення адміністратора „Заграви", актора Володимира Довганюка, про плянований приїзд „Заграви" із п'єсою „Мотря" за В. Лепким, осінню цього року, заля прийняла ентузіястичними бравами, що заповідають повну авдиторію в двічі, а то й тричі більшого приміщення.

Якщо розбирати „по кісткам" саму п'єсу „Одруження", то треба сказати, що вона не легка до передачі. Майже немає в ній ситуаційного гумору, чи обрахованих на брава й реґіт гостродумних реплік, чи сентенцій. Тут маєте безперервний рій думок старого парубка-маніяка (офіційно: надвірного радника) Подкольосіна, який більше, ніж смерти, боїться одруження, хоч водночас усвідомлює, що йому, як умерти, треба б одружитися. Але саме оті думання-роздумування старого парубка! Було чим насолоджуватися, було від чого боки зо сміху розривати. Що й казати: Гоголь недарма між найбільшими великий...

Намагання оточення, диктаторського друга Кочкарьова, професійної свахи Теклі Іванівни, при активній співпраці відданиці Агафії Тихонівни — мають тільки незначний успіх у намаганнях переборотн в душі маніяка страх перед одруженням. Залишений тільки на часиночку зі своїми думками, Подкольосін втікає крізь вікно, залишаючи на полі бою наречену, капелюх і „пошитого в дурні" свого друга-свата Кочкарьова.

Як у випадках такого психологічного прядива інакше бути не може, акцію в п'єсі позначають раптові звороти в ході думок героя. Слуга Подкольосіна, Степан, не вспіває вийти з кімнати, як його пан, дістаючи нову ідею, кличе його знову... Насправді, дія п'єси — це типова гра характерів на канві згадуваного вже прядива думок її героя. Виконання цього вимагає неабиякої підготови та належного, індивідуального вкладу для оживлення — анімації поодиноких типів. З другої сторони, актори мусять берегтися, щоб не перебрати мірки анімації й не заглушити прядива дум героя. Навіть контрастові ролі старих парубків - конкурентів героя, уведені в дію не для самого гумору, а більше для контрастового підкреслення нерішености й мікудишности жениха Подкольосіна.

З досі сказаного, читач може уявити, яку важку ролю в п'єсі взяв собі режисер Бельський. А все-ж, як легко, як майстерно з цим завданням він справився... Природний, економічний у засобах, з непомильним відчуттям, він виявив себе актором, що нагадує великі взори.

Володимир Довганюк в ролі Кочкарьова, своєю диктаторською поведінкою й бичуванням до дії, надавав життя і темпа подіям на сцені, а своїм довготривалим гомеричним реготом виявив, що в нього справжні акторські засоби. Ніна Теліжин була розкішною свахою — але акторка її міри мусить вистерігатись, щоб за витягуванням чи виспівуванням фази не губити дикції. Л. Шліхта зробила щасливий вибір у передачі ролі відданиці Агафії Тихонівни: скупість рухів, скромність — але підбадьорливість і вирозуміння для несміливого жениха. Добре вив'язались теж інші актори: Кушніренко, Ільків, Марія Левицька, Довгаль і Шліхта.

О. Гайський

Цінна книжечка

Заходом Об'єднання Українських Педагогів Канади (Торонто) вийшла у світ чепурна книжечка „Мій перший словник". Як зазначено у гарній передмові Тані Горохович, словник склав гурток матерів під проводом знаної виховниці Кекилії Паліїв. Після смерти останньої, справу продовжував проф. Зенон Зелений, але вкоротці і його не стало; нелегко прийшлося видавати. Всю технічну працю виконав Зенон Еліїв, спеціяліст-поліграф з Рочестеру, Н.И. а оформив книжку й приготував до друку Ярослав Еліїв з Торонта. Яке щастя, що найшлися люди, які взяли на себе таке важливе, хоч важке завдання, люди, які хочуть допомогти вивчати милозвучну українську мову, хочуть розбудити, поки ще час, любов до неї, бо вкоротці може бути запізно.

Словник цей — незвичайно цінна книжечка для дитячого садочка, для першої, другої, а то й третьої кляси шкіл українознавства. В нас, у школах, тепер велика більшість дітей, яких перша мова англійська, які мають слабий засіб українських слів. А для навчання мови, крім основного підручника, нема ніяких, або майже ніяких посібників. В американських школах діти привикли мати до кожного предмету ілюстраційний матеріял і звикли сприймати новий матеріял, нові поняття в першу чергу зором — і тому їм тяжко звикати до словної методи в школах українознавства. Тому вони нерадо йдуть туди, тому й вважають українську школу за щось гірше від американської. Словник цей якраз цю прогалину бодай частинно виповнює. Він піддасть учителеві багато ідей, а дітей навчить заглянути до нього, коли знайдуть в підручнику незнане слово, а то й відрисувати якійсь образочок.

Бо словник чудово ілюстрований (гл. „Свобода" ч. 84 з 1 травня 1975 (Обкладинка і малюнки Юрія і Яреми Козаків. Там прекрасні і веселенькі квіточки, звірятка, комашки; всі в русі, радісно й прихильно споглядають, так і видно, що це приятелі дитини. Багато там різних назв для предметів, яких ми досі не вміли назвати: грузовик, тягач, самоскид, скобляр, спускалка, скакалка, — щоб вичислити деякі. Спершу на кожній сторінці по шість кольорових образочків в поазбучному порядку, при чому кожній букві присвячено дві-три сторінки. Дальше слова уложені групами за приналежністю до якоїсь одної ділянки життя: хата, школа, місто, природа, загально знані казочки, музика, пори року. Все разом — 104 чудові сторінки.

Видавництво просить надсилати свої завваги й поради, які можна буде використати у другому накладі. Цей, перший наклад, — десять тисяч примірників — повинен розійтися сейчас, на початку шкільного року. Нехай не буде ні одної бабусі, мами, вчительки садочка, чи початкових кляс шкіл українознавства, які не замовили б для себе й своїх дітей, чи учнів, цеї високовартісної книжечки. Всім нам залежить на збереженні й чистоті української мови, отже зробім усе, щоби „Мій перший словник" дістався до рук кожної дитини.

Л. Цегельська

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, ЛИСТА Ч. 157.

Гойдиш Е.	Павлів А.	Загуменний І.
Галай А.	Городиський І.	Шеротський М. І.
Богданів В.	Костів С.	Сенеджак В.
Богданів В.	Лебедович Е.	Журба М.
Палам Т. А.	Петришин В. В.	Ерінакес Б. М.
Палам С. Дж.	Баранецький В. І.	Гавриш І. Г.
Хоманчук А. К.	Баранецький С. І.	Орловський Г.
Хоманчук М.	Макітра С.	Орловський В.
Хоманчук А.	Панін Я. А.	Костюк М. Н.
Вовк, А.	Гук М. д-р	Костюк М.
Школяр Т.	Гук Л. Т.	Гевко О.
Школяр І. С.	Погорецький Р.	Гевко О.
Газда А.	Погорецька М.	Дудар М.
Кадцовський Д.	Гентіш О.	Дудар А.
Осінчук І. Л.	Стецюк К.	Табачук В.
Савицький І.	Стецюк М.	Лапкін М.
Ільків М.	Стецюк М. К.	Шилкевич С.
Заню М.	Стецюк Ю. Л.	Микитишин М.
Сісун, В.	Рудницький А. д-р	Стець С.
Олійник Д.	Рудницька М. С.	Стець С.
Левицький Г.	Вергановський І.	Карпович А.
Дешкалюк М. М.	Кисілевський Р. М. д-р	Ярема С. І.
Бодлак О.		Лучанко Г.
Бодлак М.	Стеткевич В.	Вербовський І.
Борземський В. Дж.	Стангл В.	Вербовський О.
Смик Л. М.	Пундія П. д-р	Вербовський О.
Смик Р. П. д-р	Гвозда І.	Верескж В.
Смик Р. М.	Струтинський І.	Верко М.
Смик М. П.	Струтинський О.	Козяк І.
Рихвіцький Я.	Струтинський П.	Козяк П.
Сидоряк А.	Струтинський Г.	Макар І.
Павлів Н.	Загуменний Ф.	Пелехатий М.

Сума проголошених чеків .... $ 493.41
Раніше проголошених .... $ 38,537.93
Разом: .... $ 39,031.34

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, ЛИСТА Ч. 158.

Вігун М.	Гаврилюк Г.	Кефор М.
Вродило І.	Садівник В.	Конрад А. Г.
Голіят Н.	Садівник В.	Доляк В.
Карась, В.	Бойко О. В.	Доляк Р.
Корейко П.	Бойко І. Д.	Доляк І.
Кучерська Л.	Дячук У. М.	Доляк С.
Квасній В.	Вільшинський П.	Ластовецький В. І.
Лобур В.	Головчак М.	Ластовецький В.
Подусовський І.	Головчак М.	Дупей П.
Рейнарович Л.	Мартинюк К. Е.	Ластовецький А. В.
Саноцька Е.	Мартинюк М. А.	Грицин М.
Савчишин А.	Мартинюк Г. М.	Грицин М.
Слободян П.	Ластовецький Б.	Яцкович М.
Степаник В.	Кефор І.	Луцький С.
Ройовський А.	Кефор І.	Івануся С. Е.
Павлик В.	Кефор М.	Мартинюк Е.

Сума проголошених чеків .... $ 163.87
Раніше проголошених .... $ 39,031.34
Разом: .... $ 39,195.21

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, Листа Ч. 159.

Кінг М.	Флунт Р. д-р	Мотринчук Н.
Соколовський А.	Терлецький М.	Шевчук М. С.
Швайк М.	Терлецький Р.	Урбан Г. Л.
Мартиненко О.	Терлецький М.	Лоян В.
Мартиненко М.	Назаренко Н.	Семець М. В.
Мудрий С.	Пятак М.	Дорош О.
Мудрий С.	Стефанишин І.	Дяків М.
Олівер М.	Кошетур М.	Гайдарівська С.
Шепард М.	Ватринчук В.	Макемул Г.
Тростянецький І.	Петрик Ф.	Ратушний Г.
Тростянецький І.	Небор Д.	Катеринюк Е.
Лелій А.	Літовінський Ф.	Катеринюк Н.
Станіслав М.	Мотринчук Н.	Кузів М.
Боґо Г. Д.	Мотринчук Н.	Новак Г. мол.
Гловяк З. М.	Мотринчук Н.	Гаврилко І. Я.
Гловяк А.	Мотринчук Н.	Швейдер С.

Сума проголошених чеків .... $ 203.35
Раніше проголошених .... $ 39,195.21
Разом: .... $ 39,398.56

ДВА АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНРЕСПУБЛІКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тепер не існує) і тим більше не укладали з ним жадних домовлень, — не дивлячись на всі ці заяви знаходяться люди і пресові органи, які твердять протилежне, бо це так їм треба для обґрунтування своїх нападів на Державний Центр і його діячів.

Тому я повторюю, що я є стовідсотковий прихильник стовідсоткової консолідації (при додержанні певних політичних передумов, розуміється). Але я є також стовідсотковим прихильником дальшого існування Державного Центру УНРеспубліки. Чому для українців потрібне і необхідне це дальше існування ДЦ УНР — не буду тут говорити. Бо про це і я й інші діячі Державного Центру писали і говорили сотні разів.

Я тільки можу (перефразовуючи слова одного з наших борців на Батьківщині, що він не припинив би боротьби за вільну Україну навіть тоді, якби залишився єдиним українцем на світі) сказати, що я не припинив би пропагувати потребу існування і дії Державного Центру УНРеспубліки навіть тоді, якби я лишився єдиним його прихильником.

Але, на щастя, так не є: є багато і багато інших, крім мене, прихильників Державного Центру, які не припинять своєї — часом дуже тяжкої — праці. І я вважаю, що їх число все збільшуватиметься. Я вважаю, що до Державного Центру проходитиме все більше і більше наша молодь і, взагалі, широкі кола нашого понадпартійного громадянства. І, може, тоді, як дехто висловлюється, під тиском громадської опінії, і прийде нарешті до того, що ми називаємо завершенням консолідації українських політичних сил, і то таки на базі ДЦ УНР. Якщо не ми самі до цьоьо себе змусимо, то збусять обставини і події в Україні й у світі.

Клюб сеньйорів при катедрі св. Миколая в Чікаґо

Весною цього року зорганізовано „Клюб Сеньйорів" при катедрі св. Миколая в Чікаґо. Перші сходини відбулися 16-го лютого ц.р., на яких обрано Управу Клюбу у складі: Іван Деркач — голова, Іван Дубицький, Михайло Хринівський — заступники голови, секретар Іван Козак, скарбник Дмитро Михайлишин, голови окремих Комісій А. Сасик, К. Ільчишин. Мгр Мирон Примак, який працює тепер в установі, і яка зветься „Офіс Мейора для Старших Громадян" в Чікаґо виготовив статут Клюбу і організаційний правильник та поробив перші заходи для його оснування.

Парох катедри св. Миколая — о. прелат П. Леськів, оцінюючи належно потребу того роду організації дуже активно допомагає Клюбові у його працях, який користується приміщенням під церквою для своїх сходин.

У висліді гармонійної співпраці Управи і парохії до Клюбу вписалося вже 100 громадян (ок.), які кожної середи від 11-ої до 1-ої полудня відбувають свої сходини. Ціллю Клюбу є допомагати старшим громадянам у їхніх проблемах та організувати самодопомогу і самооборону для тих старших людей.

На сходинах уділюють всяких порад і допомагають при виповнюванню усяких формулярів, та звичайно є цікава доповідь на актуальні теми. Отець прел. П. Леськів висвітлював при нагоді одних сходин дуже цікаві прозірки з подорожі до Риму, а з-поза членів Клюбу доповіді, які з великим зацікавленням прийняли члени, їх виголошували наш відомий економіст проф. д-р М. Біда та молодий адвокат д-р Б. Олексюк. Позатим заплановано ряд інших доповідей, відвідини музеїв в Чікаґо, та цікавих місць в околиці.

Суспільна опіка Клюбу також працює і старається допомогти старшим людям в міру можливостей.

Управа Клюбу закликає наших студентів та інших молодих людей, які хотіли би посвятити дві-три години в місяці для наших старших людей — членів, наприклад при відвідуванні музеїв, при прогулянках та інших нагодах, щоб повідомили Управу.

У загальному треба ствердити, що праця, якої підіймився Клюб, вже давно відчувалася потрібною і корисною, зокрема для старших громадян, так що при дальшій такій устистематизованій, пляновій праці його, треба вірити, що Клюб цей стане одним із кращих того роду організацій, не тільки українських, а в цілому Чікаґо.

К.Л.

В МІННЕАПОЛІСІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тавили зразки мистецтва своїх приватних колекцій, пані: Петришак, Козак, Давидович, Дорощак, Реймонд і Луцик, завдяки пані Ірині Пловак і Василеві Кмітові виставлено також друковані матеріяли — книжки, журнали і гроші української держави.

Після офіційної програми, присутні ще довго забавлялися різними розвагами. Найбільшою атракцією цієї частини був контест їди вареників, що його пізніше показала одна з місцевих телевізійних станцій. Цей контест зорганізували панове Буник і Реймонд.

В цьогорічному Дні Української Спадщини взяло участь близько 600 осіб, в тому багато молоді і гостей. Про це широко звітувала в двох числах одна з місцевих газет. Газета „Арґус" в редакційній статті під заголовком „Українці розуміють значення 200-річчя Америки" подала коротку історію української еміграції до цієї країни. Найбільш однак позитивним досягненням була наша чергова змога показати наші культурні надбання і при тому пригадати собі, щокультурна спадщина це велике духове багатство кожного здорового народу і ці скарби треба любити, плекати і передати будучим поколінням.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тайські мури для охорони національности".

До українських націоналістичних істориків Котляр зараховує М. Костомарова (йому особливо не до смаку „Дві руські народности" цього історика), П. Куліша, М. Драгоманова; В. Антоновича (його він називає навіть „расистом", ну, і само собою розуміється, П. Грушевського, що йому, мовляв, „належить найдетальніша націоналістична схема історичного минулого українського народу". Цю схему він розглядає з більщими подробицями, використовуючи для її критики випадкові висловлювання І. Франка, М. Павлика, а також, розуміється, російських учених О. Котляревського, К. Бестюжева-Рюміна, О. Пипіна, О. Шахматова, причепивши до них за логікою „приший кобилі хвіст" ще й А. Кримського. А наприкінці відзначає „нищівні удари яких завдала буржуазно-націоналістичним ревізіям історичного минулого нашого народу радянська історіографія". А що і „радянських", не засуджених за брежнєвського „етапу", істориків уже немає і він не міг ні одного назвати на прізвище, то він процитував Л. Брежнєва: „Радянським людям чужа й огидна чванлива думка про зверхність одних народів над іншими — і тим більше маячні ідеї національної або расової виключности. Радянські люди — інтернаціоналісти". Які вони „інтернаціоналісти", це показав не тільки М. Брайчевський, а й І. Дзюба в своїй історичній книжці „Інтернаціоналізм чи русифікація?" Та й із багатьох інших джерел ми про цей „інтернаціоналізм" знаємо.

А взагалі сказавши, згідно з брежнєвським „марксизмом-ленінізмом", викладеним у цій брошурі М. Котляра, „український радянський народ" немає вже ні історіографії (адже тепер знов засуджено назвіть Костомарова та Драгоманова, праці яких за Хрущова були частково перевидані), ні свого минулого, ні надії на майбутнє. А щодо „щасливого сьогодення", то, як про це недавно написав у газеті „Крищієн саєнс монітор" її московський кореспондент Пол Вол, там тепер, після падіння П. Шелеста здійснено таку „чистку" навіть серед партійних секретарів, як це було після самогубства М. Скрипника на початку 30-их років. Пол Вол подав навіть статистичні дані, скільки тих секретарів „вичищено" внаслідок заходів „сина України" коньюнктурного росіянина (але з не... російськими бровами!) Л. Брежнєва.

До речі, сам М. Котляр не підноситься над рівень дилетанта, як це видно, наприклад, із його спроби пояснити походження назви „Русь". У цьому він не пішов далі... Густинського літопису, що походить з початку XVII ст., цитує з цього джерела думку, що нібито назва „Русь" походить „від ріки, глаголемої Рось". А від себе і від імення „абсолютної більшости радянських істориків та етнологів" пояснює, що „з часом первинне „о" у процесі ровитку мови перетворилося на „у".

Хоч його брошура вийшла наприкінці 1974 р., а моє з'ясування походження цієї назви, надруковане в „Наукових записках" УТГІ, том XXV, вийшло в світ 1973 р. в Мюнхені, але він про це не згадав. Не зробив він цього й у своїй пізнішій, тематично пов'язаній з матеріялом цієї його брошури статті „Наукова неспроможність буржуазно-націоналістичних концепціє походження української народности", що була надрукована в журналі „Народна творчість та етнографія", ч. I за 1975 р. А коли згадав мою кн. „Адигейські мови — ключ до таємниць нашого субстрату", то з цієї назви викинув другу її частину „— ключ до таємниць нашого субстрату". Отже, пофальшував! А мене називає „фальсифікатором"! Я дав йому відсіч у статті „Хто такі були анти?" надрукованій у лондонськім журналі „Визвольний шлях" ч. 5 за 1975 р.

Котлляреву брошуру видано величезним накладом — 23.000, з таким розрахунком, щоб вона дійшла й до „трудової еміграції", як на це є натяк у „Вступі", — через те треба, щоб наші історики дали їй рішучішу, докладнішу, ніж оця моя стаття, відсіч.

Іван П. Гевко обраний до репрезентативної дружини лякрос Середнього Заходу

Клівленд, Огайо. — Іван П. Гевко, син Любомира і пані Гевків із Порту Клінтону, випускник середньої школи Вестерн Різерв Академі у Гудсоні, Огайо, був обраний до репрезентативної дружини лякрос, Середнього Заходу. Він був також сильним кандидатом на звання найкращого грача на цілу Америку в лякрос. І. Гевко стрілив 28 ґолів і асистував у п'ятьох інших цього року; найбільше стрілив ґолів, як грав на позиції помічника в середньо-шкільній Лізі. Він був співкапітаном і стрілив найбільше ґолів в одному із трьох сезонів. Крім гри в лякрос І. Гевко ще змагався в дружинах копаного м'яча (співкапітан) та гокею (капітан). Він закінчив Академію в 1975 році.

Протягом чотирьох років І. Гевко був визначним учнем, а його прізвище — джуніора і сеніора цієї школи — було поміщене у виданні „Хто є хто" в Америці. Тому, що він завжди був активним у студентському житті і ним цікавився, на час чотирьох років, його обрано на члена Комітету Студентських Справ, а під час останнього року навчання він був президентом Студентської Ради.

І. Гевка прийняли наступні університети: Прінстон, Гамілтон, Вілліямс і Юніон коледж. Цієї осени він розпочинає студії у Гамілтон коледжі, в Клінтоні, Н. Й. Цього літа І. Гевко студіює українську історію в Гарвардському університеті. Він — активний член Пласту. Ціла родина Гевків є членами УНСоюзу.

В пам'ять

бл. п. ЯРОСЛАВИ АННИ ГАНКЕВИЧ

зложили на будівельний фонд української католицької церкви св. Юра у Ню Йорку:

Михайло і Марія СУХОВИЧ	$25.00
Володимир і Наталія КЛАПІЩАК	25.00
Петро і Ірина ОСТАПЧУК	25.00
Степан і Анна СЕКРЕТА	25.00
Разом	$100.00

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Приятеля

сл. п. Едварда Бартосевича

зложили 90.00 долярів на Катедру Українознавства при Гарвардському Університеті:

Іван Бішко з родиною 30.00 дол., Теодор Троць з дружиною 30.00 дол., Василь Троць з родиною 20.00 дол., Мері Білаш з родиною 10.00 дол.

Дружині Покійного Марії і синові Едвардові з Дружиною висловлюємо глибоке співчуття.

В глибокому смутку повідомляємо всіх Членів 2-го Куреня УПС і 6-го Куреня УСП „Буриверхи" та все Пластове Братство про ненадійний відхід до Вічности дня 20-го серпня 1975 року на 37-му році життя, члена нашого Куреня

пл. сен. ОКСАНИ ПЛЮЙКО-ВОСКОБІЙНИК

Маленькій Доні, Достойним Батькам і Родині, складаємо наші найглибші співчуття.

КУРІННІ КОМАНДИ

Ділимося сумною вісткою з Пластовою Родиною і з всією Українською Громадою, що з Волі Всевишнього відійшла на вічну ватру 20-го серпня 1975 р. на 37-му році життя

пл. сен. ОКСАНА ПЛЮЙКО-ВОСКОБІЙНИК

член Осередку Праці УПС у Філядельфії, Па.

Опечаленим Батькам, донечці Ромі та Родині, вислови глибокого співчуття складають —

ПРОВІД та ЧЛЕНИ ОСЕРЕДКУ ПРАЦІ УПС у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

ЗАЯВА

Хочу подати до громадського відома, що я виходжу із складу Редакційної Колеґії Східньо-Европейського Дослідчого Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії і за видавничий проєкт та видання Інституту не несу на майбутнє ніякої відповідальности. За інші діла і справи Інституту ім. В. Липинського я не ніс ніякої відповідальности і раніше.

ЕВГЕН ПИЗЮР

Ст. Луіс, 17-го серпня 1975 р.

Свячене сполучене з 20-річчям 64-го Відділу СУА

Дня 18-го травня ц.р. відбулося свячене 64-го Відділу СУА і при цій нагоді відсвятковано 20-річчя його існування.

За гарно застеленими столами зайняли місця запрошені гості й членки, а голова Відділу Оксана Щур відкрила святкування спільною молитвою та відспіванням „Христос Воскрес!" Вона побажала всім, щоб: „Великодній привіт „Христос Воскрес!" був у їхніх серцях і умах не лише у великодньому часі, а ввесь Божий рік, бо він дасть нам силу до праці для наших родин, українського народу й Церкви". Закінчуючи свій привіт, голова попросила присутніх до великоднього свяченого.

Згодом О. Щур зайняла знову слово, вручаючи Іванні Рожанковській, основниці й першій голові 64-го Відділу, мітологічне дерево життя, зображене на керамічній тарілці, роботи нашої членки — мисткині Слави Геруляк. Цей дарунок є виявом вдячности нашого Відділу за те, що Іванна Рожанковська заснувала громадську одиницю, яка розвивається, працює й збирає овочі. На доказ признання й пошани за повну постави працю для Відділу й цілої організації СУА, голова Оксана Щур запропонувала, щоб І. Рожанковську вибрати почесною головою 64-го Відділу. Пані Рожанковська прийняла цей дарунок із зворушенням, подякувала всім членкам за особливе вирізнення, а тоді як голова СУА з нагоди 20-річчя Відділу склала щирі побажання й передала голові почесну грамоту від Головної Управи СУА за невтомну й багатогранну 20-річну працю 64-го Відділу в рамках організації СУА.

Опісля голова Окружної Управи СУА Марія Томоруг у слові, підкреслила працю Відділу в усіх ділянках суспільного життя, зупиняючись довше над виготовленням і показами історичного одягу українки, які принесли славу і добре ім'я не лиш серед своїх, але й не-українців, не тільки 64-му Відділові, але й цілій організації СУА.

У дальшому відчитано письмові привіти: від Марійської Дружини, яка з цієї нагоди викупила 10-долярову цеглину на Музей СУА; від редакторки „Нашого Життя" Уляни Любович, яка залучила 10 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя" і від 71-го Відділу СУА, який уфундував 20-долярову цеглину на Музей СУА.

На святкування прибули, крім вищезгаданих пань І. Рожанковської та Марії Томоруг, наступні пані: О. Гой з 1-го Відділу, С. Серафим з 4-го Відділу, М. Михайлів з 21-го Відділу, О. Процюк з 72-го Відділу, Л. Кіршак з 82-го Відділу, М. Данилюк з 83-го Відділу і Д. Хухра з 89-го Відділу. Були теж присутні й чоловіки декількох наших членок.

Пані Христина Навроцька, культурно-освітня референтка Відділу, яка проводила програмою свята, подала вичерпно, цікаво, а іноли й дотепно перегляд праці 64-го Відділу протягом 20 років. У початках, — звітувала п. Навроцька, — праця Відділу зосереджувалася на ділянці Суспільної Опіки. Ми висилали посилки з одягом і книжками до садочків та шкіл у Німеччині, Польщі, а опісля й до Бразилії, допомагали бабусям, студентам і хворим. Грошові фонди роздобували, влаштовуючи базари, буфети й повні пригод та комічних ситуацій пікніки. Працюючи жертвенно, ми збільшували наші фонди й щедро давали на цілі своєї організації, як ось: 1,000 дол. на Дім СУА; 1,400 дол. на Запасний фонд „Нашого Життя"; — на загальногромадські цілі переслали: 2,000 дол. на Енциклопедію українознавства в Сарселі; 1,100 дол. на Катедри Українських Студій у Гарварді; закупили ризи для Музею в Римі й т.п.

В культурно-освітній ділянці Відділ здобув собі розголос і признання відтворенням історичної ноші українки. Ініціяторкою й душею цього почину була друга з черги голова Відділу, Христина Воєвідка. Перший раз, за головування Полі Книш, виступлено з показом ноші на 15 Конвенції СУА в 1965 році, а згодом ці покази відбувалися в усіх більших українських скупченнях Америки й Канади. Ці строї були теж предметом великого зацікавлення й захоплення неукраїнців. Згодом улаштовуванням показів української ноші займалася колишня голова Марія Савчак, яка теж перевела в життя свій проєкт, а саме: видання альбомиків історичної ноші та їх успішне кольпортування серед українців та і неукраїнських груп. Традиційні виставки жіночої творчости — це теж ідея Х. Воєвідки. Їхнім увлаштовуванням займається досьогодні, колишня голова Марія Ржепецька. Не можна поминути участи Відділу у Фестивалі „Різдво довкруги світу" у світовому торговельному центрі в Ню Йорку, де сотки тисяч чужинців мали змогу подивляти по-мистецьки виконаний український різдвяний вертеп і колядників роботи п. С. Геруляк. Щоб краще познайомити чужинців з українськими різдвяними звичаями, видано короткі памфлети, які опрацювала Л. Волинець. У рамках культурно-освітньої референтури влаштовано низку цікавих доповідей, авторських вечорів, ушановано чимало визначних постатей з нашої історії, літератури й мистецтва. Всі ці імпрези зтішалися незвичайною популярністю та притягали велику кількість добірної публіки.

У виховній ділянці ми також не залишилися позаду, а старалися йти з духом часу, використовуючи настрої й зацікавлення наших дітей і молоді. Ми почали від читання казок і висвітлювання фільмів, згодом улаштували курси танків для молоді, переводили курси крою й шиття, вишивання, писання писанок, а за ініціятивою Х. Навроцької почали влаштовувати Виставки дитячої творчости, які під умілою рукою Д. Костів, продовжуємо досьогодні.

Наші господарські референтки виготовляли завжди смачні перекуски, а в міру потреби й елегантні прийняття, та зі справжньою українською гостинністю приймали присутніх, створюючи приємний настрій і гарну товариську атмосферу.

Закінчуючи своє слово, Х. Навроцька піднесла чарку за здоров'я голов і всіх членок 64-го Відділу. Наприкінці, Слава Рубель відчитала гумореску про чоловіків, яку з англійського переклала Х. Навроцька. Голова Оксана Щур у своєму слові не забула теж про чоловіків Союзянок. Вона з вдячністю й признанням оцінила їхнє зрозуміння для суспільної праці своїх жінок.

На закінчення хочу подати декілька думок приватного громадянина, редактора Володимира Барагури, з його слова, виголошеного на нашому святі. Ці міркування наповнюють нас радістю й гордістю та є найкращою заплатою за наші труди й тривким стимулом і заохотою до продовжування корисної праці в рядах СУА. Наводжу його слова:

„Уже сам факт, що з рядів 64-го Відділу вийшла теперішня голова Централі організації, а декілька його членок входять до її Головної Управи, факт, що редакторка „Нашого Життя" є членкою 64-го Відділу, а в складі редакційної колегії є також декілька його членок, факт, що імпрези Відділу притягають рекордову кількість відвідувачів, свідчить про його людські ресурси, потенціял, снагу, інтелектуальний рівень, почуття відповідальности перед власною організацією і перед громадою. Ці факти вказують на його замітну позицію серед інших Відділів, цієї проміненої організації, якою є СУА, і про питому вагу Відділу в українському громадському житті"...

„...Тайна успіху 64-го Відділу в тому, що він знайшов золоту середину, зберіг рівновагу поміж специфічними інтересами власної організації і її зобов'язаннями перед громадою та вмів віддати „Кесареві, що кесаря, а Богові, що Боже".

Марія Даниш

80-річчя полковника К. Мандзенка

Минуло 80 років життя і 50 років культурно-громадської праці кол. вояка Української Армії, учасника збройної боротьби за незалежність України, видатного громадського діяча на еміграції полковника інж. Константина Мандзенка.

Як нащадок старого козацького роду Криці-Мандзенків він народився на Поділлі у 1895 р. в сім'ї адвоката Полікарпа Мандзенка, кол. члена Союзу Визволення України. Середню освіту (гімназію) закінчив в Умані на Київщині у 1913 р., військову освіту (однорічну), скорочену з проводу вибуху війни, здобув у воєнній школі в Києві з кінцем 1914 р. і високу технічну освіту (геодезія) здобув в Польщі у 1931 р., після звільнення з табору інтернованих, коли, працюючи заробітково, разом з тим і студіював.

Полковник К. Мандзенко, кол. штабс-капітан царської армії, у 1917 р., перебуваючи на російському західньому фронті, як старшина 1-го Лейб-Гренадирського Катеринославського полку, брав діяльну участь в українізації І-ої Гренадирської дивізії, як голова ради українізованих лейб-гренадирів першого полку та як організаційний референт дивізійної ради українізованих, що підлягали тоді Українському Військовому Комітетові Західнього фронту в Мінську, на чолі якого, до І-го Всеукраїнського Військового З'їзду в Києві, стояв Симон Петлюра.

Як оборонець столиці в січні 1918 р., полковник очолював збройний відділ, що складався з прибувших з ним з фронту вояків і приділених в Києві для підсилення київських Січових Стрільців та студентів-козаків Вільного Козацтва зі штабу інж. Ковенка.

В царській армії, як підпоручник, був молодшим старшиною і командиром сотні, а ставши поручником і кавалером найвищих бойових нагород, був командуючим батальйону.

В Українській Армії УНР виконував різні функції: командира збірного відділу, командира куреня, помічника начальника інспект.-господарської частини штабу Запорізького корпуса, старшини для доручень при командирі Запорізької Групи, командира партизанського загону під наказами штабу Запорізької Групи, командира обозу штабу Запорізької Групи (після поранення), адьютантом штабу Охорони Головного Отамана, командира окремого куреня спеціяльного призначення, що складався з трьох родів зброї. За часів гетьмана, як сотник, був командиром сотні 15-го Брацлавського полку, звідки, з приводу початків стадії формування полку, його відряджено в розпорядження Отамана Залізничної Державної Варти в Житомирі й призначено начальником відділу Зал. Держав. Варти на відтинку Козятин-Жмеринка широкої колії та Бердичів-Винниця-Гайсин-Холоневське вузької колії з осідком у Винниці.

Два рази ранений і тяжко контужений в рядах царської армії та двічі ранений і знов контужений в складі Українського війська. Нагороджений відзнаками Українського війська, а перед тим найвищими бойовими нагородами царської армії, включно з орденом св. Юрія 4 ст. Юріївською зброєю і орденом св. Володимира 4 ст. з мечами та бельгійським срібним хрестом заслуги.

У Другій світовій війні, як майор і підполковник, був командиром окремого куреня і пізніше вишколу партизанської групи спеціяльного призначення, яка вкінці перейшла до складу УНА.

На еміграції, в Америці був Окружним Отаманом Вільного Козацтва на Америку, Генеральним Писарем Генеральної Управи Козацтва та, як Наказний Отаман, виконував обов'язки Військового Отамана Вільного Козацтва, з чого пізніше зрезигнував.

Автор багатьох літературних творів, п'єс, поезій, спогадів, рефератів, перекладів тощо, які з причин матеріяльного характеру не опубліковано, проте рукописні копії передано до Музею і НТШ.

Видатний військовик у минулому і не менш знаний культурно-громадський діяч в часі еміграції 20-ох років в Польщі, де, між іншим, поза громадською працею, один рік працював у Воєнно-Географічному Інституті, в групі генерала Марка Безручка. В часі німецької окупації в Польщі був головою управи окружної філії УНО. На еміграції в Німеччині очолював філію Союзу Українських Ветеранів у Регенсбурзі та пізніше Об'єднання Українських Комбатантів. На еміграції в Америці був основоположником і головою Відділу УККА, Т-ва „Самопоміч", осередку СУМА, Драматичної Студії, кредитової кооперативи, представником Катедри Українознавства в Гарварді.

Як соборник та український патріот самостійницьких національних поглядів, Ювілят, віддаючись цілковито праці для суспільства, все відзначався неструдженістю та організаційним хистом. До цих пір свого працьовитого життя він завжди є діяльним. Від 68-го року життя перейшов на емеритуру, проте й далі довший час працював суспільно та й тепер працює як секретар Українського Національного Музею в Чікаґо і незалежно від того є головою Головної Орденської Ради.

Все життя Ювілята, а особливо молоді роки, пройшло у буревіях воєн, серед відречень і болючих ударів долі.

Коли згадаємо про поранення і контузії в чужому і своєму війську, про участь у збройній боротьбі, про інтернування в польських таборах, про еміграцію 20-ох років, получену з тяжкою працею у неустанній боротьбі за втримання себе й родини з одночасним здобуттям вищої освіти і... знову війну, відречення, мандрівку по чужому світі, знову табори і знову праця для утримання себе на поверхні життя та скрізь неодмінна праця для громади. Коли до того ще включимо давні і пізніші пережиття у зв'язку з втратою батька, розстріляного ворогом, у зв'язку з втратою сина, дружини, брата, братової — то це все разом свідчить про те, що життя Ювілята не проходило шляхами задоволення і щастя. Ті шляхи під все захмареним небом дуже часто й густо були вистелені терням невблаганої долі. Однак Ювілят, досягнувши імпозантного віку, ніколи не заломався, не нарікав на долю і далі гідно несе свій життьовий хрест.

И. Вишневецький.

Схопленого Самюеля Бронфмана і 2.3-мільйоновий викуп врятовано

Ню Йорк. — У неділю, 17 серпня ранком, коло 60 працівників Федерального Бюра Інвестиґації (Еф-Бі-Ай) та нюйоркських поліцаїв окружили будинок в Брукліні і звільнили Самюеля Бронфмана, сина власника фірми алькоголічних напитків „Сіґрам", який був схоплений дев'ять днів раніше. Поліційні чинники арештували двох чоловіків і відзискали 2.3 мільйона долярів, заплачених батьком молодого Бронфмана як викуп. Поліція арештувала Домініка Бирна та Мела Патрика Линча, які держали Самюеля Бронфмана зв'язаного в помешканні Линча. Молодий Бронфман був схоплений цими двома чоловіками в суботу, 9 серпня, в його хаті в Пирчес, Н. И., і тоді вони зажадали від його батька 4.6 мільйона долярів викупу, але опісля зменшили суму на 2.3 мільйона.

Курси української культури при Мерсі коледжу в Доббс Феррі

Останні дві лекції курсів української культури при Мерсі коледжі в Доббс Феррі, Н.И., викликали особливо велике зацікавлення серед студентів. В часі цих лекцій студенти курсу, який відбувався на кемпусі Мерсі коледжу мали змогу оглянути український музей в Бавнд Бруку і заслухати цікавої розповіді проф. Паливоди про ряд експонатів великої вартости. Студенти курсу, який відбувався в Ню Йорку у приміщенні Кредитівки „Самопоміч" відбули прогулянку до Метрополітен Музею, де оглянули унікальну виставку скитського мистецтва. Студенти Мангатену відбули прогулянку до Бавнд Бруку, ще в березні, а студенти курсів в Мерсі коледжі оглянули скитську виставку в квітні.

За минулий рік (два семестри) відбулися три курси української культури; українська культура 30-2 курси, українська спадщина 31 курс. 33 студентів закінчило курси, 14 на першім курсі в Добс Фері, 10 на — других в Мерсі коледжі і 12 на першім курсі в Мангатені.

25 студентів були ц 12 різних коледжів околиці Ню Йорку, 4-ох студентів середньої школи 4-ох дорослих, які вже не студіюють на університеті. Троє студентів успішно закінчило обидва семестри курсів.

З успішним закінченням першого року курсів української культури, інструктор курсів складає подяку всім особам і організаціям які причинилися до їхнього успіху — членам Дорадчого комітету — д-рові Любомирові Романків, голові, Монсеньйорові Федишеві, п-і Іванці Ганкевич, Ігореві та Романові Зваричам, д-рові Олегові Соханові, за співпрацю і посвяту в адміністративному зорганізуванні курсів, як також членам ширшого Громадського комітету в Йонкерсі який включав представників 22-ох українських організацій.

З огляду на те, що в Мангатені не було подібного комітету, Комітет в Йонкерсі і інструктор звернулися до проводу СУМу, Пласту, Студентської Громади і парохії св. Юра. Найбільше допомоги і вирозуміння у зв'зку у розголошенні курсу та підшукуванні приміщення дали о. Ґавліч, парох церкви св. Юра, Андрій Ластовецький, (Пласт), Леся Юзенів (Пласт), п. Шміґль (СУМА), Аскольд Лозинський (ТУСМ), Ірка Гошовська (ТУСМ), мґр Базарко (УККА), управа Кредитівки „Самопоміч" — панове Палідвор, Гуглевич, п. Ревай (Український Інститут).

Інструктор складає особливу подяку душпастирям парохій, які дуже прихильно поставилися до курсів і близько співпрацювали: о. монсеньйор Федиш, парох церкви св. Михаїла в Йонкерсі, о. Ґавліч, парох церкви св. Юра в Ню Йорку, о. Шуст, парох церкви в Бриджпорті, о. монсеньйор Скренковський, парох церкви св. Петра і Павла в Спрінґ Веллі, який рівночасно є професором академії св. Василія в Стемфорді.

Українські організації і установи та поодинокі особи фінансово підтримали курси, склавши фонди на стипендії та дослідчі праці інструктора в загальній сумі $1615. Батьківський комітет Школи Українознавства в Йонкерсі $170, Товариство Інженерів $100, д-р Василь Кіналь із Йонкерсу $150, Кредитівка в Йонкерсі $170, ОЖ ОЧСУ, Йонкерс $170, ООЧСУ Йонкерс $170, Пласт Йонкерс $170, „Провидіння" $ 75, СУМА Йонкерс $ 170, УККА, Централа $ 100, УНС $ 170.

Книжки до бібліотеки подарували: книгарні „Арка" та „Сурма" Ню Йорку. ООЧСУ, „Провидіння", „Пролог", УНСоюз, УККА. Кредитівка „Самопоміч" віддала безплатно приміщення на ведення курсів в Ню Йорку і тим уможливила студентам Мангатену і околиці навчатися. Слід згадати, що Український Інститут та Український Дослідчий Інститут були також готові у випадку потреби відступити приміщення для ведення курсів.

Як інструктор курсів я знайшла також дуже позитивний відгук серед української громади, і багатьох осіб, які допомогли мені у придбанні матеріялів та вибранні напряму, щоб провести курси. Професори Петро Гой, Лучків, Ляриса Онишкевич, Володимир Стойко подавали мені цінні завваги та критику. Запрошені доповідачі — панове Богдан Певний та Любомир Вороневич, мистець Богдан Титла. Д-р Ленцик зі Стемфорду та проф. Паливода з Бавнд Бруку збагатили програму. Проф. Ігор Соневицький дав мені змогу скористати з його записок-лекцій, виголошених для студентів св. Климентія в Римі минулого літа, а проф. Витвицький та Василь Колодчин дали мені в користування ленти ними підготовані — „Силюети українських композиторів", які були підготовлені для українських радіопередач в Детройті. Яр. Моцюк з Йонкерсу постарався безплатно про фільм Довженка „Україна в полум'ї" та обіцяв дати лекцію в наступнім семестрі про фільм.

Складаю подяку книголюбам, які дали мені можливість користати з приватних бібліотек, потрібних для підготови лекцій: Іван Кравчук, Іванна Кучер, д-р Ленець, д-р Ляриса Онишкевич, д-р Любомир Рапанків, д-р Юрій Слюсарчук мистець Шонк-Русич, о. монсеньйор Федиш, як також п. Дацко при Українськім Архіві в Детройті та Світляна Луцька при міській бібліотеці в Ню Йорку.

Мерсі коледж задоволений із курсів двох семестрів, проголосив, що у вересні 1975 р. почнеться новий курс української культури в Ню Йорку в приміщенні Кредитівки, 108 Друга евеню, в понеділки в годинах 6.30 - 8.30 вечора. Реєстрація на курси відбувається вже тепер, і реєстраційні аплікації можна набути з афішів в Народнім Домі і домівках СУМА та Пласту. Зацікавлених просимо контактуватися з головою Дорадчого комітету: Д-р Л. Романків, 7 Dunn Lane, Briarckyj Manor, N Y. 10510. (914) 945-1208.

Рівночасно плянується курс, зокрема для дорослих, який мав би відбуватися в приміщенні св. Михаїла в Йонкерсі. В Мерсі коледжі буде рівногасно курс культури всіх слов'ян.

Аня Слюсарчук

Европейська Декляреція змусить Москву змінити еміґраційну політику – заявляє конґресмен

Москва. — Демократичний конґресмен Роберт Ф. Дринен із Массачусетс, римокатолицький священик, який щойно закінчив відвідини Советського Союзу, сказав західнім кореспондентам, що советські урядовці признались йому, що Декляреція Европейської Конференції для Справ Безпеки і Співробітництва, підписана недавно 35-ма державами в Гельсінках, може спричинитися до деяких змін в еміґраційній політиці СССР. Конґресмен Дринен, який відбув поїздку з рамени Державного департаменту, бо советські власті в останній хвилині відкликали дозвіл 9-ом американським духовникам відвідати СССР, заявив, що минулої п'ятниці, 15-го серпня, директор бюра віз у Ленінґраді сказав йому, що Европейська Декляреція правдоподібно спричиниться до змін в советській політиці щодо „об'єднання родин", але відмовився входити в подробиці. Інший советський урядовець в Москві сказав конґресменові Дриненові, що советський уряд може мусітиме змінити свою дотеперішню практику щодо оплат за аплікації на еміґраційні візи. Особи, які вносять аплікації на візи, мусять тепер платити 55 долярів за кожну аплікацію. Згідно з постановою Европейської Деклярації, таку оплату можна вимагати тільки тоді, коли дана особа одержить візу. Конґресмен Дринен сказав представникам закордонної преси, що він розмовляв із деякими советськими жидами, які мусіли по чотири рази платити за аплікації на візу.

Чехо-Словаччина протестує проти „нарушення кордонів" втікачами

Прага. — Комуністичний уряд Чехо-Словаччини вніс формальний протест до уряду Західньої Німеччини в справі „нарушення міжнародних кордонів" і „міжнародного бандитизму", заподіяного нібито американським приватним пілотом Беррі Мікером, який у понеділок, 18 серпня, перелетів гелікоптером з Мюнхену до Чехо-Словаччини, звідкіля допоміг втекти 3-ом громадянам комуністичної Східньої Німеччини. Прага заявила що твердження західньонімецького уряду, що рятункова місія Мікера була „приватною акцією" не є задовільним виправданням.

Як інформовано, Беррі Мікер по повороті з Чехо-Словаччини заявив кореспондентам, що йому в понеділок не вдалося забрати з Чехо-Словаччини пораненої старшої жінки, як також мусів залишитися на території тієї комуністичної держави приятель Мікера, який разом з ним вилетів з Мюнхену на цю рятункову місію. Виявилося, що Мікер вже кілька разів брався за такі рятункові місії. Він, наприклад, признався, що в п'ятницю, 15 серпня, допоміг 4-ом особам втекти із Чехо-Словаччини. Під час понеділкової рятувальної місії Мікерові пощастило забрати двох чоловіків і 14-літню дівчину. Під час цієї місії Мікер і дівчина були поранені кулями чехо-словацьких прикордонників. Західньонімецькі власті тепер розглядають можливість оскарження Мікера в „нарушенні міжнародних кордонів".

Західньонімецькі засоби масової інформації повідомили, що протягом цього року на Захід втекло 350 громадян комуністичної Східньої Німеччини. Багатьом із цих втікачів допомогли громадяни різних країн Заходу, перевозячи їх у баґажниках автомобілів, човнами, приватними літаками, гелікоптерами тощо. Від 1961-го року, коли комуністичні власті збудували т.зв. Берлінський мур, все одно пощастило втекти на Захід понад 161,000 особам із Східньої Німеччини.

ТАРЗАН — 7351 — ПРИЯТЕЛІ

Я повинен був знати, Петре, що ти безпричинно не вбив би цього слона!

Ми це робимо періодично, Тарзане, щоб хворі звірі не заражували інших...

...Крім того, ми часто постачаємо довколишнім племенам м'ясо... Маючи задовільні запаси харчів, тубільці не будуть занималися браконьєрством!

Я така щаслива!... Тато і Тарзан знову стали приятелями!